

STEZICE

Številka 2, šol. leto 2009/2010, junij 2010, cena 1 EUR

ANKETA

Plonkanje

INTERVJU

Prof. Stanka Florjančič

KOMENTAR

Topla ljubezen

Little by little grow the bananas

He changed sunset into sunrise

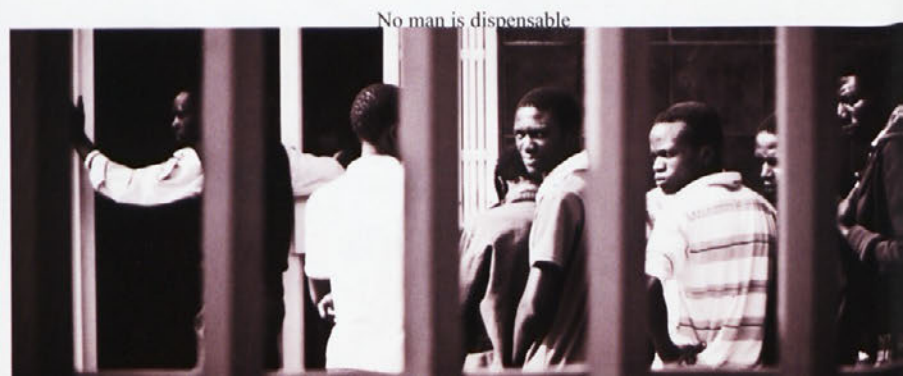
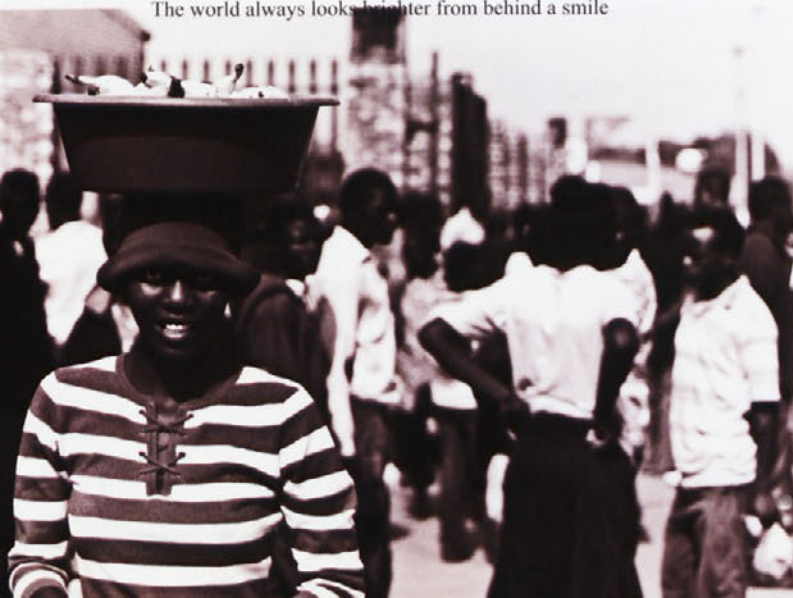

A hardworking man is better than a crowd of loafers

Dušan Smodej

South before the world invaded it

The world always looks brighter from behind a smile

No man is dispensable

10 Intervju: Stanka Florjančič

12 Anketa: Plonkanje

13 V središču: Kaos pred državnim zborom

14 Moda: Modno obarvani gimnazijski hodniki

18 Kolumne: Ena taka – topla ljubezen

20 Reportaža: Novomeške gimnazijke na izmenjavi v Belgiji

22 Poezija

3

Stezi

Časopis dijakinj in dijakov Gimnazije Novo mesto

Številka 2, šolsko leto 2009/2010, junij 2010

Odgovorna urednica: Lara Zupančič

Uredništvo: Klemen Berus, Doris Bubnjič, Manca Bukovac, Barbara Dragan, Karja Gačnik, Dona Hočevar, Jure Kastelic, Taja Moro, Maja Malenšek, Dolores Padevski, Gašper Torkar, Eva Saje, Špela Tršinar, Ana Vovko

Naslovnica: Manca Hervolj

Oblikovanje in prelom: Jure Kastelic

Lektura: prof. Tina Furlan Turk

Mentorja: prof. Janez Gorenc, prof. Uroš Lubej

e-pošta: stezicegimnm@gmail.com

Tisk: Grafika Špes

Naklada: 150 izvodov

Izdajatelj: Gimnazija Novo mesto

Ravnateljica: Natalija Petakovič

Investicija investira investicijske kikse

Lara Zupančič

Da ne solimo pameti s preverjenimi in nepreverjenimi informacijami, navedimo dejstva, ki so zmotila že marsikatera ušesa, za druga pa so pritožbe gluhe sestre in nepomembno čivkanje.

Naj spet napišem, da je plazma nad oglasno desko nepomembna? Ker pravzaprav se nikomur in ničemur ne da stati pred kišto, ki potrebuje pol ure, da se ves tekst zavrti naokrog. In da, to je golo ponavljanje stavkov in da, to je že slišana debata o plazmi, ampak TAKO TO PAČ JE. V besedah.

Zato jo ponovno razglašam za nefunkcionalni element hodnika v prvem nadstropju, saj je celo od nabiralnika dijaške organizacije

Mnenje dijakinje, ki ga velja omeniti je zagotovo: "Gimnazija ima svoj napajalnik!"

Razlaga pa si lahko vsak sam, kot želi.

S kritiko bom okužila tudi domnevni nakup stojal za kolesa, ki naj bi po slišanih informacijah DOG-a stal celih 3000€. Da so ta sredstva letno namenjena podobnim rečem oziroma rečem, kot je nakup stojal? Za TRI TISOČ EVROV? Vse lepo in prav, samo da ne bodo po pomoti iz zlata in žlahtnih kovin, glede na domnevno namenjene stroške (če pa na internetu stane vrstno stojalo za petnajst do dvajset 'biciklov' cca 400€). Podpiram idejo, da se

Še vedno sem mnenja, naj se revolucija začne v WC-jih! S toaletnim papirjem in plastičnimi nosilci za brisačke.

več koristi. Predmet s podobno produktivnostjo pa je tudi naša tako imenovana fontana. Pravzaprav ni važno, s čigave strani je pobuda prišla, kako in zakaj se je ta stvar znašla v atriju novomeške gimnazije; je pa absolutni absurd trditi, da jo potrebujemo. Novomeško vodovodno omrežje NI tako zelo plitvo, da bi poleti potrebovali dodatno ohlajanje vode, prečiščevanje same vode prav tako ni povsem nujno, saj je voda v Novem mestu in okolici PITNA in kot zadnji argument proti naj še navedem, da propaganda "Dajte nam kozarce, ne plastenke" je bila skrajno nepremišljena, če izberemo predpostavko, da se ukinejo pijače v atriju šole in se oklepamo zgolj kozarcev. Plastičnih? Tako se poraba plastike ne zmanjša in s tem ne dosežemo ničesar. Steklenih? Da; in nosili jih bomo okoli vratu!

za tiste, ki se v šolo pripeljejo s kolesom uredi kolesarnica ali vsaj stojala. Ampak potemtakem naj se razširi pa še parkirišče za dijake in profesorje za parkiranje avtomobilov, motorjev ...

Še zadnji žebelj v zid pa naj gre za elektronske table. Pohvala! Pravzaprav so izvrstna ideja za popestritev monotonega pouka in s svojimi funkcijami so primerne za vsako uro, ki se na gimnaziji odvija. Tu pa se obračam na naše ljube profesorje; saj sami elektronskih tabel ne uporabljajo oziroma obstaja celih 5% profesorjev, ki so se pripravljani z že omenjenimi tablamami sploh ukvarjati.

Še vedno sem mnenja, naj se revolucija začne v WC-jih! S toaletnim papirjem in plastičnimi nosilci za brisačke. □

4

»In, kje je boljše, tu, ali na Bežigradu?«

Taja Moro

»In, kje je boljše, tu, ali na Bežigradu?« ... je vprašanje, ki je, vse odkar sem se prepisala na Gimnazijo Novo mesto, redno na sporedu. Po pravici povedano, nikoli ne vem, kako naj odgovorim. Večinoma zamrmram nazaj nekaj v smislu »Kaj pa vem, vsaka stvar ima dobre in slabe lastnosti...«, ker bolj obsežne in argumentirane primerjave iskreno še nisem spravila skupaj. Lahko pa poskusim.

Ko sem prvega septembra 2010 prvič prestopila vrata te »elitne« ljubljanske gimnazije, sem imela podobne občutke kakor verjetno vsi ostali, ki so z mano vred takrat iz učencev postali dijaki. Stvari so se na gimnaziji začele odvijati povsem drugače kot v osnovni šoli, a o tem so me že prej opozarjali vsi starejši prijatelji in na spremembe sem bila pripravljena. Šele januarja, ko sem se odločila za prepis v Novo mesto, sem ugotovila, da bežigradski režim ni tak kot na ostalih gimnazijah.

Najprej sem opazila razlike v medsebojnih odnosih na šoli. Čudilo me je, da so učitelji v Novem mestu preprosto »profesor« in »profesorica«, medtem ko imajo na GIMB očitno vsi malce večvrednostni kompleks in so tako »gospod profesor« in »gospa profesor«. Še

dobro se spominjam, kako je nekaj dni po začetku šole sošolec profesorico po pomoti poklical učiteljica. »Poglejte, učiteljica je sicer lep slovenski izraz, a niste več na osnovni šoli, nekaj spoštovanja pa že mora biti. Jaz sem za vas gospa profesor,« je bil njen odgovor. In tako je tudi ostalo. Prav tako je bilo komično, ko so me na GIMNM sošolci strašili pred neko profesorico, češ da je zelo stroga in zahtevna, meni pa se je zdela čisto povprečna. Če bi lahko skritizirala le eno stvar na GIMB, bi bil to gotovo odnos profesorjev do dijakov. Vprašanja v zvezi s tekočo snovjo so bila nezaželena, prositi, da si greš lahko obrisati nos ali na toaleta med poukom pa povsem nepredstavljivo. Po drugi strani pa so profesorji pričakovali, da bomo mi njih spoštovali in jih pridno poslušali. Nam se je to zdelo čisto bizarno, navsezadnje je spoštovanje naravni odziv in si ga morajo tudi oni deloma priboriti. To je verjetno tudi nek razlog, da smo bili zelo dinamičen, za GIMB nekako neznačilen razred. Profesorji so se redno pritoževali naši razredničarki, izpolniti smo morali celo nekakšno anketo, da bi odkrili »vzrok« naše problematike, a sami nas niso znali pomiriti. Zato si moral, če si želel sprem-

Še dobro se spominjam, kako je nekaj dni po začetku šole sošolec profesorico po pomoti poklical učiteljica. »Poglejte, učiteljica je sicer lep slovenski izraz, a niste več na osnovni šoli, nekaj spoštovanja pa že mora biti. Jaz sem za vas gospa profesor,« je bil njen odgovor. In tako je tudi ostalo.

ljati pouk, preprosto sedeti v prvi ali drugi vrsti, kajti zadaj so se reševale križanke, potekale debate in odvijali telefonski pogovori. Tukaj je s tem drugače.

Resda je tudi moj zdajšnji razred zelo klepetav, a profesorji nas znajo solidno ukrotiti in v razredu zavlada tišina.

Ure niso skoraj nikoli odpadale. Še nadomeščanja so bila zelo redka in ne pomnim, da bi nas kdaj spustili od pouka minuto pred zvonjenjem. Izobrazba je torej po njihovem na prvem mestu, četudi je v razredu kaos. Kdor posluša, pač posluša, ostali naj se znajdejo sami.

Ustno ocenjevanje je bilo, tako kot pri nas, napovedano. To pa ne pomeni, da si lahko med letom lenaril. Tisti občasni plusi in minusi, ki jih tu delijo pri nekaterih predmetih, so bili na bežigrajski kar dobro ustaljeni. Skoraj vsako uro je potekalo spraševanje za »kredite«. Za popolnoma pravičen odgovor si lahko dobil največ 6 kreditov, za napačen pa 1. Na koncu leta naj bi se šteli pri zaključni oceni. Če bi skušala vse skupaj povzeti, je stvar taka. Gimnazija je gimnazija. Na vsaki se je treba učiti, če želiš imeti lepe ocene, seveda pa je veliko odvisno tudi od sreče. Moje subjektivno mnenje je, da je

vzrok za izredno visoko povprečje, ki ga ima Gimnazija Bežigrad na maturi, le posledica vsakoletnega navala in visokih omejitev. Če na šolo že tako pridejo sami odličnjaki, so bolj ali manj pripravljeni

delati in se učiti, mar ne?

Kakorkoli že, upam, da sem vam s svojim prispevkom uspela malo predstaviti stanje in posebnosti Gimnazije Bežigrad. Če imate še kakršnakoli dodatna vprašanja, pa ne oklevajte in »go ahead«. □

Novomeška gimnazija pro et contra

Gimnazija FOR THE WORLD!

Eva Saje

Po vsem pritoževanju, kritikah in špricanju se človek vpraša kako ima lahko gimnazija sploh še kaj dijakov. Če nas res vse tako moti, zakaj sploh še hodimo v šolo in zakaj se ljudje sploh še vpisujejo na to šolo? Ampak zanimivo pri tem pa je, da ko te dijaki drugih srednjih šol vprašajo: 'Kam pa ti hodiš?' velika večina ponosno reče: z Gimnazije Novo mesto. Odzivi pa so si večinoma podobni ('Uaaa kaj si delaven!', 'Kako ti uspe?', 'A sploh kej spiš?', 'Zakaj se vi samo piflate cele dneve?') ipd.) Med pogovorom z ostalimi gimnazijci pa spet same kritike. Seveda vsi radi malo potarnamo pa se smilimo sami sebi, ampak a se kdo potem vpraša, zakaj sploh še hodi na gimnazijo? A ploh kdo opazi, da je tole zelo lepa šola? Od lepih masivnih stopnic in stebrov, več ali manj v redu ohranjenih učilnic in do dejstva da so vogali hodnikov super specialno narejeni za poskakovanje med tekom in evforične trenutke naspidiranih dni. In pa barvna vrata v tretjem nadstropju (308, 309). A ni malo lažje it noter kot pa v zabederana, depresivna (beri:bedna) siva vrata? (A ste že bili kdaj na centru ali pa na ekonomski gimnaziji? Pa recite, da ni gimnazija čista lepota.) Sploh ni dvoma, da je šola čisto mojstrsko zgrajena za razne aktivnosti dijakov, tudi tiste, ki

že. Najlažje se da govoriti čez profesorje. Ampak a kdo kdaj sploh kakšnega tudi pohvali sam od sebe? A se kdo kdaj tudi razveseli kakšne ure? Pa saj mogoče trditi, da moraš biti pri vsaki uri čisto pri miru, samo prikimavati in si zapisovati. Pajade. So tudi ure, kjer si lahko lepo sproščen, a ne da?

Okej, kar je res je res, gimnazijci smo čisti packi. Od puščanja smeti od malice v atriju, in drugega drugod. Ampak čisto resnici na ljubo: a nismo vsi ljudje? Vsi malo drugačni, a ne? Eni pač večji packi, eni malo manjši, eni bolj pridni, drugi manj, eni bolj energični, eni sploh ne. Eni se pač bolj učijo, eni manj ali pa sploh ne. Eni delajo svoje zapiske, eni pa potacajo v copatih čez cesto in si jih preslikajo. Eni se skupaj učijo v atriju nekaj dni pred kontrolko, drugi pa pozno v noč dan prej medtem pa po sms-ih, facebook-u ali kjerkoli že, sitnarijo skupaj s sošolci kako bi šli spat, kako je preveč snovi, in da bo zagotovo šut. Ampak vse to se dela skupaj. Kje pa je še kakšna šola, ker se čuti tako vrstno 'povezanost'? Preslikavanje, sitnarjenje, učenje, strah, veselje, solze (upravičene in neupravičene) živčnost, napadi panike, neprespanost, vse to nas dela gimnazijce. Mogoče se komu zdi prezahtevno, ampak brez tega bi bilo dolgčas,

Preslikavanje, sitnarjenje, učenje, strah, veselje, solze (upravičene in neupravičene) živčnost, napadi panike, neprespanost, vse to nas dela gimnazijce.

se izvajajo med odmori (okenske police, radiatorji, razni koti, stopnice, guncajoči sedeži v knjižnici...) In normalno, ima vsak kaj za pripomniti čez svojega profesorja. Takrat so vsemogoče; preveč zahtevni, nepravilni, zagrenjeni, ... bilo kaj! Pa se kdo tudi na slab dan spomni, da so pa tudi kakšni čisto fajn profesorji, ki se znajo pohecat, ki ti malo olajšajo pozno nočno učenje z dobro razlago in ti (celo) znajo pomagati vzljubiti njihov predmet? Pa kdaj dejansko verjamejo opravičilu za domačo nalogo, spraševanje ali karkoli

šolsko leto ne bi prišlo pol tako hitro okoli. Poleg tega pa dneve, tedne in mesece po težkih obdobjih učenja veselo (ali zgroženo) obujamo spomine in se zafrkavamo na naš, profesorjev in kontrolkin račun. V bistvu, ko daš vse skupaj zgruntaš, da bi lahko bilo dosti slabše, in da mogoče, MOGOČE ti je pa kdaj pa kdaj tudi lepo že bilo v srednješolskem času. Ampak itak, se pa vsi v peti brzini pritožujemo, jokamo in stokamo kako nam je hudo, pa kako je gimnazija sama groza in krik. □

PRIREDETEV OB KULTURNEM PRAZNIKU. 11. 2. 2010 so dijaki iz različnih razredov in člani gledališke skupine GOGA pod mentorstvom Vladke Korošec pripravili priložnostni program ob kulturnem prazniku, ki so ga v šolskem atriju predstavili dijakom 1. in 2. letnika. Recitirali so Lepo Vido v različnih jezikih, peli, pripovedovali in rapali različne Prešernove pesmi, za konec pa so se nasmejali predstavi Klemna Berusa o štirih angelih, ki so pokončali Prešerna. S programom so gostovali tudi na Osnovni šoli Šmarjeta in OŠ Center v Novem mestu.

PUSTNI PLES. 16. 2. 2010 so maškare obiskale tudi novomeško gimnazijo. Dijaška organizacija je ob tej priložnosti priredila dvourni pustni ples, katerega so se udeležili dijaki vseh letnikov ter tudi kakšen učitelj. Na plesu so dijaki izbrali najboljšega plesalca, kateremu je bila podeljena Mondialova nagrada. Dijaška organizacija je pod vodstvom Nejcja Šventa dogodek organizirala samostojno, tokrat brez kakršnihkoli sredstev. Dijaki so se plesa udeležili v velikem številu, nad izvedbo so bili navdušeni, razočarani pa le nad hitrim koncem.

ZLATA IN SREBRNA PRIZNANJA IZ LOGIKE. 6. 3. 2010 je bilo na ljubljanski fakulteti za elektrotehniko že 24. državno tekmovanje iz logike, ki ga tradicionalno prireja Zveza za tehniško kulturo Slovenije. Prireditelji želijo s tekmovanjem popularizirati logiko in spodbuditi mlade k njeni uporabi v vsakdanjem življenju. Na državno tekmovanje v logiki se je uvrstilo 14 dijakov naše šole, udeležilo pa se ga je 11 dijakov. Zlato priznanje so dosegli trije dijaki, Manca Bukovac iz 1. e ter Žiga Lukšič in Erika Hrastar iz 2. b. Srebrno priznanje so si prislužili štirje dijaki: Anja Prešern iz 1. c, Teja Novak iz 1. b, Marko Udovič iz 2. c in Jurij Gasparič iz 4. a.

GEOGRAFI GREDO NA DRŽAVNO TEKMOVANJE. 12. 3. 2010 je na Ekonomski šoli Novo mesto potekalo območno državno tekmovanje iz znanja geografije. Ekipa Gimnazije Novo mesto v sestavi: Primož Vrečer, Sandi Brudar in Jure Bevc je zasedla 2. mesto in se tako uvrstila na državno tekmovanje, ki bo 21. 4. 2010. Štirje najboljši posamezniki z državnega tekmovanja se bodo udeležili mednarodne geografske olimpijade, ki bo od 29. 7. do 4. 8. 2010 na Tajvanu.

ŠEST SREBRNIH IZ ZNANJA NEMŠČINE. 2. 3. 2010 je bilo v Ljubljani na Gimnaziji Bežigrad državno tekmovanje iz znanja nemščine. Vseh šest dijakov naše gimnazije, ki so se tekmovanja udeležili, je prejelo srebrno priznanje. Alja Pungerčar iz 2. a je

tekmovala v kategoriji nemščine kot prvega tujega jezika. Vsi ostali so tekmovali v kategoriji drugega tujega jezika: Simon Radovan, 2. š, Sabina Jerele, 2. c, Žiga Lukšič, 2. b in Jurij Muhič, 2. k, za tretji letnik je tekmoval Gašper Simonič iz 3. a.

BRON IN SREBRO PRI FIZIKI. Na regijskem tekmovanju iz fizike, ki je bilo 26. 3. 2010 v Brežicah, je sodelovalo 13 naših tekmovalcev. Bronasta priznanja so osvojili Luka Pavlič, Miha Andrejčič, Maša Manca Florjanič, Katja Golobič, Gaj Gašperič in Jan Pavlin. Jan Pavlin iz 4. a razreda je osvojil tudi srebrno priznanje v najtežji, tretji skupini in se uvrstil na državno tekmovanje.

Bronasti zgodovinarji. 27. 3. 2010 je bilo na Poslovno-komercialni šoli Celje IX. državno srednješolsko tekmovanje mladih zgodovinarjev. Tema tekmovanja je bila »Slovenski prostor v poznoantičnem in Zgodnjem srednjeveškem obdobju«. Sodelovalo je 68 srednjih šol oz. ekip s po tremi člani. Pisnemu delu posameznikov je sledil terenski del ekip. Slovesno razglasitev rezultatov s programom so vodili predstavniki Društva učiteljev zgodovine Slovenije, pozdravili pa župan mestne občine Celje, predsednik Zgodovinskega društva Slovenije in ravnateljica šole gostiteljice. Na tekmovanju so Gimnazijo Novo mesto zastopali Breda Škedelj iz 2. d, Primož Vrečer iz 4. a in Matija Zupančič iz 4. š oddelka. Vsi trije dijaki so prejeli bronasto priznanje.

VODA IZ PITNIKA NAMESTO IZ PLASTENK. V okviru projektnega dela je skupina dijakov iz 1. e (evropskega oddelka) ob 22. marcu, svetovnem dnevu voda, pripravila razstavo plakatov o pomenu pitne vode. Uresničila se je tudi njihova pobuda, da bi dijaki pitno vodo brez klora in primerno ohlajeno, natočili v plastenko iz vodovoda. V atriju šole sta ob tej priložnosti ravnateljica šole Natalija Petakovič in direktor Komunale Bojan Kekec nazdravila s pitno vodo v kozarcih iz vodnega bara, ki ga bo vzdrževala Komunala Novo mesto.

BIOLOGI ODLIČNI NA DRŽAVNEM TEKMOVANJU 27. 3. 2010 se je 10 dijakov

naše šole udeležilo 10. državnega tekmovanja iz znanja biologije. Dijaka Nino Metelko in Jurij Gasparič iz 4. a sta dosegla zlato priznanje, Doroteja Novak iz 2. c in Jože Luzar iz 2. e pa srebrno priznanje. Nino Metelko je dosegel 2. mesto v državi.

ZLATA PRIZNANJA IZ ZNANJA SLOVENŠČINE. 27. 3. 2010 sta se državnega tekmovanja iz znanja materinščine v Mariboru udeležila dva naša dijaka. Nika Tavčar je na višji stopnji zasedla 7. mesto, Primož Kastelic pa na nižji stopnji 11. mesto. Oba sta osvojila zlato priznanje.

NAGRADA ZA NAJBOLJŠI HAIKU. Gimnazija Vič je organizirala deseti slovenski srednješolski natečaj za najboljši haiku. Na natečaju, ki se ga je udeležilo okoli 530 dijakov s štiridesetih srednjih šol, je sodelovalo tudi več naših dijakov. Med nagrajenimi dijaki za najboljši haiku je Ines Kastelic iz 1. B, v zborniku letošnjih haikujev pa imajo poleg nje vsaj en haiku objavljen tudi naslednji dijaki naše šole: Luka Piletič, Katja Mihalič, Ana Skobe, Zala Smole, Petra Ravbar in Manca Bukovac. Sklepna prireditev s podelitvijo nagrad in predstavitvijo zbornika je potekala v torek, 6. aprila, v Okrogli dvorani Cankarjevega doma.

GIMNAZIJCİ ČISTILI SLOVENIJO. 17. 4. 2010 se je Gimnazija Novo mesto pridružila vseslovenski akciji Očistimo Slovenijo. Dijaki 1., 2. in 3. letnika in profesorji so sodelovali na akciji v svojih krajih in krajevnih skupnostih ali pa v šoli. Četrtošolci pa so imeli ta dan pouk. Po predhodnem dogovoru s pobudniki akcije Ekologi brez meja, ki so skrbeli za koordinacijo akcije v MO Novo mesto, je bilo za udeležence akcije z gimnazije predvideno čiščenje okolice šole in Marofa. Ob 9. uri se je 160 dijakov zbralo pred šolo, kjer so jim profesorji najprej razdelili zaščitne rokavice in vrečke, potem pa smo vsi skupaj odšli na Marof. Tu smo se razdelili v tri skupine. Ena skupina je odšla čistiti vrh Marofa in okolico vodnega zajetja, druga se je usmerila proti Zwittrovi ulici in čistila področje nad AMZS-jem, tretja pa je odšla mimo Klemenčičeve kmetije in čistila področje do rondoja. Čeprav ob sprehajalnih poteh ni bilo videti smeti, smo bili vsi presenečeni nad količino najrazličnejših odpadkov, ki smo jih našli v grmovju, med drevjem, torej povsod tam, kjer jih je moč nekoliko skriti. Neprijetno nas je presenetilo odkritje divjega odlagališča gradbenega materiala na vrhu Marofa, v neposredni bližini vodohrama, dve divji odlagališči je v gozdu odkrila tudi skupina, ki je čistila področje do obvoznice. O tem smo obvestili predstavnike komunale, ki so bili v času akcije na Marofu. Akcijo smo zaključili v gimnaziji s šolsko malico.

USPEŠNA REGIJSKA SIMULACIJA EVROPSKEGA PARLAMENTA. 17. 4. 2010 so naši dijaki zastopali šolo na regijski simulaciji EP, ki je tokrat potekala v Velenju. Z dijaki Gimnazije A. Aškerca iz Ljubljane so se pomerili v debati na temo Energetska politika EU. Naša skupina je zagovarjala stališče, naj se EU usmeri v obnovljive vire, medtem ko so nasprotniki zagovarjali, da je EU samostojna in samozadostna z jedrsko energijo. Ostali dve skupini, s Srednje ekonomske šole iz Maribora ter Šole za storitvene dejavnosti Velenje, sta obravnavali temo Varstvo potrošnikov v EU. Strokovna komisija je budno opazovala vse nastope, saj se pri oceni upošteva več kriterijev: vsebina, tehnična izvedba, sodelovanje članov in retorika. Na nacionalno simulacijo delovanja Evropskega parlamenta za srednje šole, ki bo potekala 14. 5. 2010 v mali dvorani Državnega zbora, so se poleg naše šole uvrstile še Srednja šola Domžale, Splošna in strokovna gimnazija Velenje ter Škofijska gimnazija Vipava.

EVROPSKI DAN. Za dijake evropskega oddelka (1. e) smo 19. 4. 2010 organizirali projektni dan s posebnimi vsebinami. Dijaki so s pomočjo gradiva Urada vlade RS za komuniciranje dobili veliko informacij o zgodovini, organih, možnostih za mlade v EU in pridobljeno znanje pokazali na kvizu Spoznavajmo EU, ki smo ga izvedli pred evropskim dnem. V mali šoli retorike so spoznali pravila javnega nastopanja pred večjim ali manjšim številom poslušalcev, vodenje diskusije in debate ter se sami preizkusili v govornem nastopanju pred publiko. Kultura vedenja ima pomembno vlogo v naših vsakodnevnih in še posebej poslovnih odnosih, zato so v nadaljevanju spoznali nekaj pravil bontona in protokola ter pomen različnih nebesednih komunikacijskih sporočil. V zaključnem delu se je dijakom priključilo nekaj predstavnikov drugih razredov in so prisluhnili predstavitvi Službe vlade RS za razvoj in evropske zadeve ter dobili informacije o EU in o trenutnih problemih oz. področjih aktivnega dela. Najboljšim tekmovalcem pri kvizu smo na koncu projektnega dne podelili nagrade.

SREBRNA MEDALJA NA NARAVOSLOVNI OLIMPIJADI EU. Od 11.-17. 4. 2010 je v Göteborgu na Švedskem potekala letošnja naravoslovna olimpijada EUSO 2010. Kot članica slovenske ekipe B je sodelovala Doroteja Novak, dijakinja drugega letnika, ki si je z dobrim naravoslovnim znanjem in s sodelovanjem z ostalima članoma ekipe, priborila srebrno medaljo. V konkurenci dvainštiridesetih ekip iz enaindvajsetih držav, je to velik uspeh. Letos so mladi naravoslovci reševali dva znanstvena problema. Prvi dan tekmovanja so pomagali bitjem iz oddaljene galaksije reševati problem njihovega obstoja. Pri tem jim je močno pomagalo poznavanje fizikalnih in kemijskih lastnosti vode. Drugi tekmovalni

dan pa so se prelevili v forenzike. Z metodami iz naravoslovnih področij so našli dokaze, ki so jim izmed petih osumljencev omogočili določiti morilca.

BRONASTO PRIZNANJE IZ FRANCOŠČINE. 23. 4. 2010 je na Filozofski fakulteti potekalo državno tekmovanje v znanju francoščine. Tina Zorko iz 3. d razreda je osvojila bronasto priznanje.

USPEŠNI TEKMOVALCI PFIFFIKUSA. 11. in 12. 3. 2010 se je nemškega bralnega tekmovanja in maratona PfiFFikus 2010 udeležilo 87 gimnazijcev. Pri bralnem tekmovanju je sodelovalo 33 dijakov, 17 jih je prejelo pohvale, šest priznanje, dijaki Simona Gričar in Primož Kastelic iz 1. e, Sabina Jerele iz 2. c ter Anja Novak in Elizabeta Jevnikar iz 3. c pa priznanja z nagrado. Pri bralnem maratону je sodelovalo 18 skupin s po tremi tekmovalci. 24 dijakov je prejelo pohvale, devet priznanje, med najboljšimi pa je bila skupina Klee, ki so jo sestavljale Katja Kelvišar, Veronika Zagorc in Manca Hervolj iz 1.e in prejele priznanje z nagrado. Že enajsto leto smo bralno tekmovanje pripravili skupaj s Centrom Oxford za vse srednješolce, letos je pri obeh tekmovanjih sodelovalo 1281 dijakov.

DIPLOMANTI NEMŠKE JEZIKOVNE DIPLOME. 12. 5. 2010 je bila v rezidenčni nemškega veleposlaništva v Zbiljah podelitev letošnjih diplom in certifikatov za nemško jezikovno diplomu. Med 147 slovenskimi DSD-jevci je bilo tudi 14 četrtošolcev iz naše gimnazije. Devet dijakov je prejelo diplome, ostali pa certifikate. Dijake so nagovorili in jim čestitali nemški veleposlanik, koordinator za DSD v Sloveniji in ravnatelj šol, iz katerih diplomanti prihajajo. Poudarili so, da je znanje tujih jezikov najboljša dota za življenje. Podelitev sta popestrila glasbeni program in pogostitev ob zaključku podelitve.

ZLATI PRIZNANJI IZ GEOGRAFIJE. Na državnem tekmovanju iz geografije, ki je bilo 21. 4. 2010 v Bogojini, je Gimnazija Novo mesto zastopala tričlanska ekipa. Primož Vrečer iz 4. a in Jure Bevc iz 4. e sta osvojila zlato priznanje, Sandi Brudar iz 4. pa bronasto.

DRUGI NA SIMULACIJI EVROPSKEGA PARLAMENTA. 14. 5. 2010 je skupina dijakov iz 3. letnika sodelovala na nacionalni simulaciji Evropskega parlamenta - prvi tovrstni simulaciji v EU, kar nam je še posebej v ponos. Po zelo izenačenih dvobojih v debati na dano temo in po natančno prešteti točkah, so zasedli odlično drugo mesto. Pred nami je bila ekipa Splošne in strokovne gimnazije Velenje, za nami pa ekipi Škofijske gimnazije iz Vipave in Srednje šole Domžale. Komisija je poleg ekipnih debat ocenjevala tudi posamične govorce. Kot najboljši govorca nacionalne simulacije se je izkazal Tilen Šerbec Turk iz 3. k, za kar je prejel knjižno nagrado.

ZLATI IN SREBRNI KEMIJI. 24. 5. 2010 je bilo v Ljubljani državno tekmovanje iz znanja kemije za Preglove plakete. Udeležilo se ga je 15 dijakov Gimnazije Novo mesto. Osvojili so 3 zlate in 2 srebrni Preglovi plaketi. Zlate Preglove plakete so osvojili: Simona Gričar iz 1. letnika ter Doroteja Novak in Gregor Hrovat iz 2. letnika. Srebrni Preglovi plaketi pa sta prejela Deja Zupančič iz 1. letnika in Nino Metelko iz 4. letnika.

PODELITEV PRIZNANJ IN NAGRAD

ČETRTOŠOLCEM. 21. 5. 2010 je bila ob zaključku pouka za dijake 4. letnika v atriju šole slavnostna podelitev priznanj in priznanj z nagrado. Priznanja je prejelo 33 dijakov in dijakinj, ki so šolo zastopali na tekmovanjih v znanju in športu in osvojili najvišja mesta, prav tako so priznanja prejeli za večletno prostovoljno in raziskovalno delo. Za večletne posebne dosežke na tekmovanjih v znanju in športu je bilo nagrajenih 23 dijakov in dijakinj s priznanji z nagrado.

IZMENJAVA Z DIJAKI GIMNAZIJE JURJA VEGE IDRİJA. Dijaki 1. e razreda (evropski oddelek) so 21. in 22. 5. 2010 na šoli gostili svoje vrstnike iz evropskega oddelka idrijske gimnazije. Novomeški gimnazijci so bili v gosteh v Idriji novembra 2009. Po sprejemu in kratkem kulturnem programu so pred šolo skupaj posadili drevo tulipanovec in tako obeležili svetovni dan biotske raznovrstnosti, potem so se podali na zanimivo odkrivanje Novega mesta, ki se je zaključilo s predstavitvijo Evangelijske cerkve in Primoža Trubarja. Popoldanske dejavnosti so bile namenjene športnim aktivnostim v Šmarjeških Toplicah. Sobotno dopoldne so dijaki aktivno preživeli v štirih delavnicah: plesni, arheološki ustvarjalnici, kaligrafiji in kemijski delavnici, kjer so proučevali vodo in sladke pijače. Popoldne pa so na zaključni prireditvi staršem predstavili, kaj vse so v obeh dneh doživeli. □

Veliko novih prijateljev + učenje nemščine = projektni teden v Salzburgu

Katja Gačnik

"No, pa pejmo mal šprehat"

Že drugo leto smo se dijaki 3. letnika (pa še 2 iz 2. letnika), ki obiskujemo DSD (Deutsches Sprachdiplom) med projektnim tednom odpeljali v Salzburg novim dogodivščinam naproti. Mislim, da se vsi strinjamo, da je bil to eden izmed najboljših izletov, saj smo ugotavljali, da je nemščina v vsakdanjem življenju zelo zanimiva. O začetku potovanja vam ne vem kaj dosti povedati. Pa ne mislite, da sem zaradi prevelike količine alkohola to pozabila, ampak vstopila sem šele v Trebnjem. Zagledala sem vesele obraze neznanih ljudi. To so bili dijaki gimnazije Črnomelj. Moje sovrstnike sem itak že poznala. Skupaj smo se odpravili v nekaterim še neznan kraj daleč za Karavankami – Salzburg. V

iger, pogovarjanje, poslušanje glasbe... Imeli smo pa tudi rojstni dan. Namreč naš kitarist Jože je praznoval 17. rojstni dan. Takoj po polnoči smo mu podarili kolač s svečkami in zapeli pesmico. V sredo zvečer pa smo imeli predstavitev tedenskega dela in kviz. S težkim srcem smo po dolgih urah veselega druženja odšli spat, saj smo vedeli, da je bil to naš zadnji večer pred odhodom nazaj v Slovenijo.

V četrtek smo morali že pred zajtrkom imeti kovčke v avtobusu, da smo lahko kmalu po zajtrku ponovno šli v mesto. Razdelili smo se v dve skupini: 1. je šla v Mozarteum, 2. pa je šla na ogled festivalne dvorane. Nato

Vsi smo se družili s komerkoli smo hoteli in, na srečo, ni prihajalo do preprirov (vsaj kolikor jaz vem). Imeli smo stilske preobrazbe, igranje namiznih iger, pogovarjanje, poslušanje glasbe...

mesto smo prišli v predvidenem času in se takoj odpravili na delo. Dobili smo liste in vse naloge so bile v nemščini. "No, pa pejmo mal šprehat". In naloge niso bile tako lahke... Na primer: naštejte podobe iz avstrijskih kovancev. In tukaj se je pokazala iznajdljivost skupin. Ob 5h popoldne smo šli v naš hostel Jugendherberge Eduard-Heinrich-Haus, kjer so nas nastanili. Končno smo mislili, da bomo lahko bili s svojimi prijatelji (s Črnomeljčani se še nismo dobro ujeli), vendar so nas tudi tukaj premešali, kar se je kasneje izkazalo kot zelo dobra ideja. Tako smo se še bolj zbližali med sabo. Vsak dan smo šli vsaj enkrat v Mozartovo mesto, za kar smo imeli odličnega šoferja Nenada, ki nam je olajšal, da nas niso bolele noge od predolge hoje. Mesto smo prehodili po dolgem in počez. Ogledali smo si veliko znamenitosti. Šli smo na nočni sprehod do gradu Mirabell, si ogledali trdnjavo Hohensalzburg in muzej moderne umetnosti. V sredo smo bili v Mozartovi rojstni in stanovanjski hiši (seveda smo si morali to ogledati, če se pa Mozart pojavi skoraj na vsakem koraku). Na žalost pa si nismo ogledal ORF, ker je naša organizatorica zamešala ure. Smo šli pa namesto tega malo na sprehod.

Najbolj zanimivo pa je bilo seveda zvečer. Vsi smo se družili s komerkoli smo hoteli in, na srečo, ni prihajalo do preprirov (vsaj kolikor jaz vem). Imeli smo stilske preobrazbe, igranje namiznih

smo se spet zbrali skupaj in odšli v trgovski center Europark, kjer smo lahko kupili še zadnje malenkosti za naše sorodnike in prijatelje ter za nas same. Za v slovo pa nam je še zapadel sneg. To je bilo moje doživetje Salzburga. Mislim, da smo se res dobro imeli, saj smo spoznali veliko novih prijateljev, s katerimi bomo še vedno ohranjali stike. Zahvalila bi se profesorici Rustji, ki nas je kljub boleznim prenašala, in profesorici Moniki Gehrke, ki nam je s svojo domiselnostjo pripomogla k lepemu preživetju tedna. □

8

Zmaga 2. d na festivalu Videomanija

Klemen Berus

Zala Košak, Peter Rangus, Ambrož Pušnik, Anže Mraz in Klemen Berus so dobili glavno nagrado na Festivalu slovenskega mladinskega filma - Videomanija za film Moj bend. Kratki film so posneli novembra lani in sicer za natečaj Roza ni zgolj poza, kjer so tudi osvojili 1. mesto. Natečaj je obravnaval temo rak na dojki, zato tudi film govori o najstnici, ki zbolí za to boleznijo. Film so konec aprila poslali na Videomanijo - Festival slovenskega mladinskega filma, kjer so se najprej izmed 90 filmov uvrstili v ožji izbor 8 filmov. V torek, 18. maja pa so se udeležili projekcije ožjega izbora filmov in podelitve plaket najboljšim, kjer so prejeli eno izmed treh glavnih enakovrednih nagrad. Žirija je v svoji obrazložitvi zapisala naslednje:

Moj bend filmsko pripoved odpira v samih detajlih - in detajli od-

likujejo prav vsak posnetek tega filma, pa naj gre za oblačila najstnikov, nakit, rekvizite, ambiente, ki zaživijo v skrbno kadriranih posnetkih. Zgodba je večplastna, veliko bolj je pripovedovana s situacijami in izbranimi podobami in manj z besedami. V trenutku, ko pričakujemo patetiko, nas zapelje z obešenjaškim humorjem in nas - kot v odlični sekvenci s telefoni - gladko vodi iz prizora v prizor. Prav te drobne domislice v filmskem jeziku film dvigujejo nad stereotipno zgodbo odraslih - mladostniki niso le igralci, temveč temo postavljajo v svet, ki jim je blizu.

Film si lahko ogledate na tej spletni strani: <http://vimeo.com/7361598>

Ista ekipa je medtem že posnela nov film z naslovom Zvok, ki so ga poslali na evropski natečaj o energetske učinkovitosti. □

Kronos

ŠPORTNE NOVIČKE

vir:

www.gimnm.org

IGRALCI BADMINTONA Z MIRNE SO "ZAKON". 9. 2. 2010 je bilo v Mariboru posamično državno prvenstvo v badmintonu, kjer smo tekmovali v vseh kategorijah. Tekmovalci in tekmovalke so tekmovali v dveh skupinah – kot kategorizirani in nekategorizirani igralci. Kot že vrsto let smo se tudi letos domov vrnili z medaljo. Tokrat jo je priigrala Jerca Bajuk, dijakinja 4.š, ki je osvojila tretje mesto. Tekmovala je v skupini kategoriziranih igralcev. Tudi ostali naši tekmovalci (Mitja Šemrov, Marko Račič in Alja Pungerčar) so se dobro odrezali.

ODBOJKARJI IN ODBOJKARICE V POLFINALU. 12. 3. 2010 je v ŠD Leona Štuklja potekalo četrtfinale državnega prvenstva v odbojki za dijake in dijakinje. Na tekmovalju so naši zopet prikazali odlično igro in se uvrstili v naslednji krog tekmovalja, v polfinale.

ŠAHISTI DRŽAVNI PRVAKI. 14. 3. 2010 je na Otočcu potekalo 19. ekipno srednješolsko državno prvenstvo za dijake in dijakinje v šahu. Pri fantih je tekmovalo 11 ekip, pri dekletih pa tri. Naši šahisti so v svoji vrsti imeli tudi dekletke. V takem primeru dekletke ne sme tekmovali v svoji kategoriji. Naša ekipa v sestavi Jernej Zupančič, Luka Rifelj, Aleš Brcar, Dejan Andoljšek in Manca Hervolj je "pometla" s konkurenco in postala najboljša državna šahovska ekipa za to šolsko leto.

KOŠARKARJI KONČALI V POLFINALU. 17. 3. 2010 je v ŠD Marof potekalo polfinale državnega prvenstva v košarki za dijake, kamor so se po nekaj sušnih letih uvrstili tudi naši dijaki. Naši košarkarji so dali vse od sebe, toda košarkarji Gimnazije Koper so bili premočan nasprotnik. Gladko pa so naši premagali Šolski center Rudolfa Maistra Kamnik. Na finale državnega prvenstva sta se uvrstili ekipi Gimnazije Šentvid in Gimnazije Koper.

ODLIČJA PRI NAMIZNEM TENISU. Na Regrških Košenicah je 7. 4. 2010 potekalo področno prvenstvo v namiznem tenisu za dijake in dijakinje. Naši tekmovalci so igrali odlično. Pri dijakih je Janez Kranjc dosegel prvo mesto, Tomaž Mijajlovič tretje, Dominik Pavlenič pa četrto. Pri dijakinjah je zmagala Nataša Žigante, Maruša Bukovec je bila druga, Sara Gruden pa sedma.

ZMAGI NA POMLADANSKEM KROSU. 15. 4. 2010 je bil na Bajnofu pri Kmetijski šoli Grm pomladanski kros za osnovne in srednje šole. Naši dijaki in dijakinje so dosegli dobre rezultate. Oboji so tekmovali v dveh starostnih kategorijah, dijakinje na 1000, dijaki pa na 2000 m. Pri dijakinjah je bila v mlajši kategoriji Mateja Kralj druga, ekipno so dijakinje dosegle 2. mesto. Pri dijakih je bil Gregor Bučar tretji, skupno so dosegli 3 mesto. V starejši kategoriji je zmago pri dijakinjah slavila Mirela Milanković, pri dijakih pa je zmagal Miha Povšič. Skupno so fantje osvojili 3. mesto.

ODBOJKARICE IN ODBOJKARJI DO POLFINALNA. 13. in 20. 4. 2010 so potekale polfinalne tekme v odbojki. Najprej so se borile za vstop v finale odbojkarice. Prikazale so zelo nihajočo igro, kar jih je stalo zmag. Na trenutke so igrale zelo dobro, velikokrat tudi precej vodile, žal pa je vedno sledil preobrat in izgubljen niz. Njihove nasprotnice so bile tekmovalke iz gimnazij Šiška, Jesenice in Nova Gorica. Odbojkarji gimnazije so v dvorani Leona Štuklja odigrali polfinalni turnir državnega prvenstva v konkurenci ekip Tehniške gimnazije Novo mesto, ŠC Jesenice in ŠC Kamnik. Na vseh tekmovaljih je ekipi pomagal trener Gorazd Kosmina. Po treh odigranih tekmah so ostali brez točk in tako kot dekleta pristali na 4. mestu.

IGRALCI BADMINTONA SREBRNI. 21. 4. 2010 je Gimnazija Novo mesto organizirala državno ekipno tekmovalje v badmintonu v športnem centru Košenice. Sodelovalo je šest ekip, naši dijaki so osvojili drugo mesto. Šolo so zastopali dijaki Jerca Bajuk, Alja Pungerčar, Urban Turk in Mitja Šemrov.

ODLIČNI ATLETI. 12. 5. 2010 je bilo na novomeškem stadionu posamično atletsko področno prvenstvo, ki so se ga udeležili dijaki srednjih šol iz Novega mesta, Brežic, Krškega, Ivančne gorice in Črnomlja. Med dijakinjami je na 100 m zmagala Janja Kramarič, tretja je bila Daša Orlič. V daljini so vse kolajne pobrale naše dijakinje. Prva je bila Klara Samide, druga Lana Škerlj, tretja pa Gaja Škerlj. V teku na 400 m je Breda Škedelj zasedla 3. mesto, v skoku v višino je bila Nevenka Stepan druga, tretje mesto sta si delili Katja Baranašič in Ajda Bauer. V metu krogla je bila Katarina Juršič tretja. Pri dijakih smo posamezno osvojili

dve prvi mesti: v metu krogla je zmagal Jaka Žulič, David Kastrevc je bil tretji, v teku na 2000 metrov je zmago slavil Miha Povšič. V teku na 100 metrov je odličen rezultat dosegel Blaž Brulc, ki je v tej disciplini osvojil drugo mesto. V obeh kategorijah sta slavili tudi naši štafeti. Pri dijakih so štafeto tekli: Timon Orlič, David Kastrevc, Miha Končar in Blaž Brulc. Pri dijakinjah so zmagovito štafeto tekle: Klara Samide, Lana Škerlj, Ema Guštin in Gaja Škerlj. V drugi štafeti, ki ni dosti zaostajala za prvo so tekle: Nina Potočar, Daša Orlič, Breda Škedelj in Janja Kramarič.

TRI MEDALJE Z DRŽAVNEGA PRVENSTVA V ATLETIKI. 20. 5. 2010 je bilo na stadionu Šiška v Ljubljani posamično državno prvenstvo v atletiki. V finale posameznih disciplin se je uvrstilo kar 20 dijakov in dijakinj naše šole. Osvojili smo kar tri medalje, eno srebrno in dve bronasti. Tretje mesto in odličen rezultat je dosegel mladi novomeški šprinter Blaž Brulc v teku na 100 metrov. Bil je tudi član gimnazijske štafete 4 x 100 m, ki je skupno zasedla 2. mesto v državi. Drugi srebrni fantje in člani štafete so bili Timon Orlič, Gal Adamčič in Miha Končar. Veselili smo se tudi rezultata ženske štafete, ki je osvojila bronasto medaljo.

ODBOJKARICE IN ODBOJKARJI NA MIVKI DRUGI. 7. 6. 2010 so se na občinskem prvenstvu v odbojki na mivki na Loki pomerile skoraj vse novomeške srednje šole v obeh konkurencah. Naše dijakinje in dijaki so osvojili 2. mesto in se tako uvrstili na področno prvenstvo, ki bo jeseni. □

Intervju

Stanka Florjančič: »Odhajam s prvim septembrom.«

Dona Hočevar
Maja Malenšek

foto Eva Saje

ZA ZAČETEK BI NAM LAHKO POUKAZALI KAJ VEČ O SEBI, PREDEN STE PRIŠLI NA GIMNAZIJO NOVO MESTO.

Obiskovala sem gimnazijo Novo mesto. Nato sem študirala na fakulteti za naravoslovne vede in tehnologijo na oddelku za kemijo, smer biologija in kemija. Tako sem postala profesorica kemije z biologijo. Leta 1971 sem prišla na Gimnazijo Novo mesto kot laborantka, ker se je morala gimna-

kov motivirati za ta poklic. Imela sem veselje za delo z ljudmi, z dijaki, ker sem bila že v srednji šoli vzgojiteljica v kolonijah. Zakaj je temu tako, je že druga življenjska zgodba; ko sem bila v prvem letniku, mi je umrl oče ... in je bil to način, da pridem na morje. Seveda sem rada delala z dijaki pa še ubogali so me. Zaradi tega sem se tudi odločila, da bom profesorica, imela pa sem tudi željo biti raziskovalka, vendar pa sedaj vidim, da tudi pedagoško delo rodi določene sadove.

izpeljemo. O delnicah sem prej govorila zato, ker so dijaki skrbeli zame in veliko pomagali, ko sem zbolela.

KAKŠNA SE VAM ZDI MLADINA SKOZI LETA GLEDE NA TO DA UČITE ŽE ZELO DOLGO ČASA? KAKŠNI SO BILI DIJAKI DVAJSET LET NAZAJ IN KAKŠNI SMO DANES?

Bistvenih sprememb ni. V vseh generacijah so bili nekateri, ki so bili nekaj posebne-

10

» Toliko delnic, kot jih imam jaz v prijetnih, dobrih izkušnjah z dijaki, jih najbrž nima nihče. «

zija modernizirati. Dijaki so morali izvajati vaje, kar je bila novost v učnem programu. Kot profesorica sem začela učiti leta 1973, in sicer najprej deset let kemijo in biologijo, potem pa samo kemijo.

ZAKAJ STE SE ODLOČILI, DA BO RAVNO KEMIJA VAŠ ŽIVLJENJSKI SOPOTNIK?

Za študij kemije in biologije me je navdušil ravnatelj gimnazije prof. dr. Veljko Troham, ko je ugotovil, da bo moral enega od dija-

V KAŠNIH STIKIH STE Z BIVŠIMI DIJAKI?

Toliko delnic, kot jih imam v prijetnih, dobrih izkušnjah z dijaki, jih najbrž nima nihče. Zelo sem navezana na svoje dijake, kar se kaže tudi ob obletnicah mature. Vsi razredi, katerim sem bila razrednik, imajo vsakih pet let obletnico mature, nekateri vsako leto. Na maturantske plese sem tudi hodila. Letos nisem šla, ker je bilo naporno leto. Z dijaki sodelujemo, kadar imamo opravka s projekti s šolo in okoljem; tudi z bivšimi. Vse projekte pa tudi uspešno

ga. Nekateri imajo več energije, so hiperaktivni. Res pa je, da ste vi računalniške generacije. Računalniške generacije imajo bistveno drugačen odziv, zato ker nekateri ogromno časa zapravijo na facebooku in igranju iger, zato je razumevanje določenih stvari težje. To lahko opazim. Nivo znanja na področju uporabe spleta in tehnike se je dvignil, urejenost s pomočjo računalnika pa se opazi pri raziskovalnih nalogah, ker smo prišli do natančnosti in urejenosti teh izdelkov. Ampak za samo razumevanje vsebin s področja kemije, je potrebno nekaj več razuma in včasih so pri takih dijakih,

» Raje imam konflikt, kot pa da je nekdo zahrbtn. «

ki se preveč ukvarjajo samo s spletom, potem težave, ker on ne more razumeti, kaj je prava informacija na spletu, kaj pa medijsko zavajanje, zato bi bilo dobro, da bi se tudi v šoli več pogovarjali o tem. V novih učnih načrtih je sedaj to tudi vključeno: iskanje virov oz. delo z viri in potem tudi medijska pismenost

RAJE IZVAJATE POSKUSE ALI IMATE RAJE TEORETIČNI DEL KEMIJE?

Zelo rada imam poskuse, vendar je ravno pri poskusih problem varnost, ker ne vemo, kako bo kdo reagiral. Laboratorij je dokaj varen, ampak se profesorice vseeno ne počutimo tako. Zato se včasih zgodi tisto, kar se ne bi smelo, da kričimo na dijake. Ampak to zato, ker nas je strah pri določenih poskusih, pa čeprav jih izvajamo varno. Sama sem tudi mentorski učitelj in skupina takih učiteljev v Sloveniji dela poskuse oz. pripravlja primere poskusov za dijake, ki bodo bolj varni. S temi poskusi razložimo

tudi določeno teorijo. Poskusov, kjer poka, se ven vali barven dim, itd. verjetno ne bo več. Vse to je namreč že posneto. V razredu se to ne sme početi, ker lahko nekdo dobi alergijski napad, potem pa je najtežje prevzeti psihološko odgovornost.

STE IMELI KDAJ KAKŠNE KONFLIKTE Z DIJAKI?

Take trenutke najraje pozabim. So bili, vendar nič hujšega. Raje pa imam konflikt, kot pa da je nekdo zahrbtnen. Sicer pa mi je vsak dijak dragocen.

KAJ PA ODNOSI S PROFESORJI?

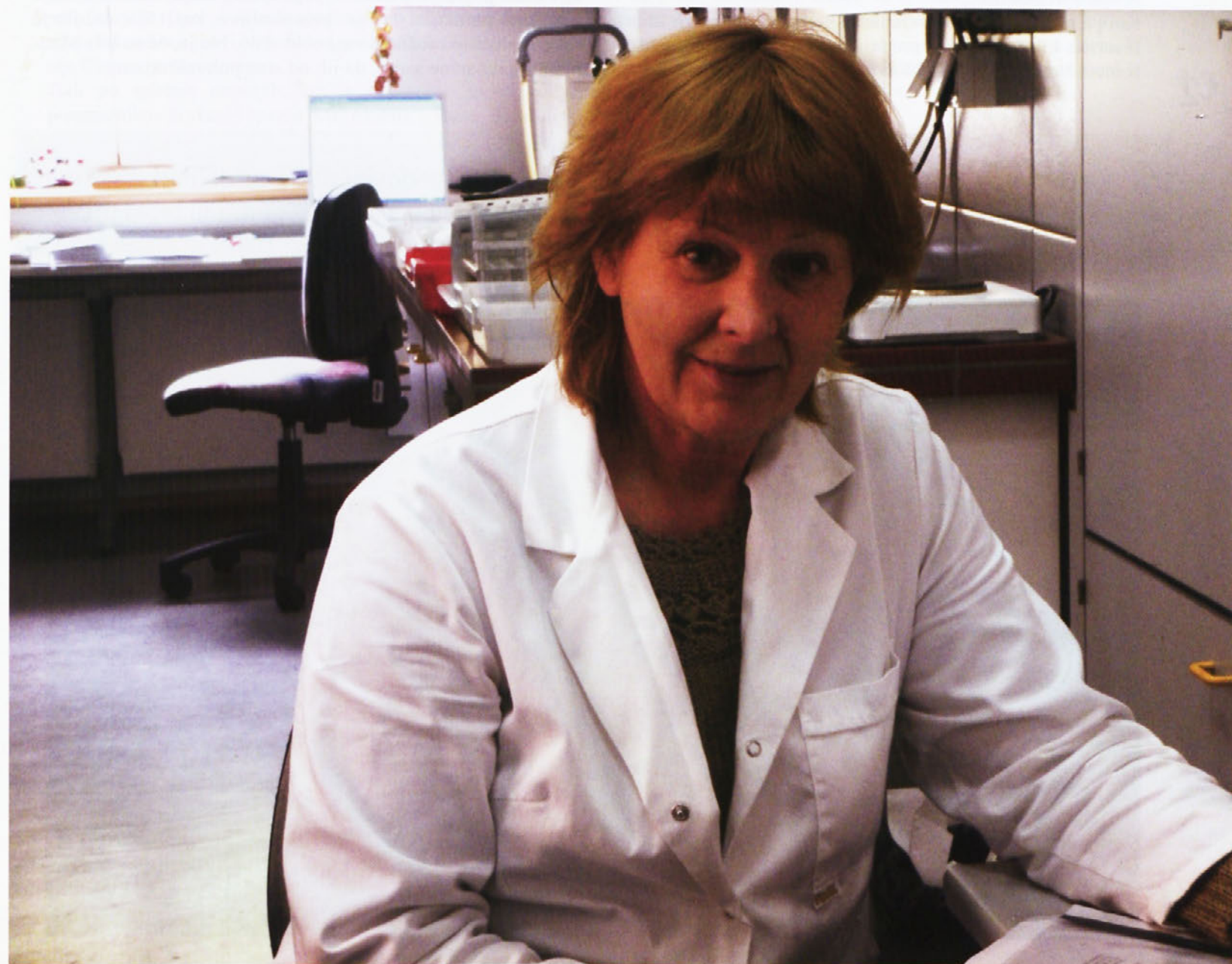
Če se na gimnaziji ne bi dobro počutila, bi odšla. Učila sem tudi na drugih šolah, ampak je tukaj najboljša. Tu so tudi taki dijaki, ki jih rada učim. Sicer pa se vsak od novih profesorjev trudi. Imamo zelo perspektiven odnos do dela in mislim, da so na naši šoli zelo dobri profesorji.

KDAJ SE BOSTE UPOKOJILI?

Naredila sem ogromno ur in mislim, da je čas za malo mirnejše življenje. Odhajam s prvim septembrom. To je moje zadnje šolsko leto. Občutki ob tem so mešani. Imam veliko načrtov. Vstop v tretje življenjsko obdobje pa je vsekakor prelomnica.

ŠE KONČNA MISEL?

Znanje se gradi. Nobena zamujena ura se ne da na stara leta nadoknaditi. Učite se in poskrbite za svojo mladostno igrivost. □

Anketa o plonkanju

Največ plonkamo pri zgodovini

V STEZICAH SMO SE TOKRAT LOTILI ANKETE O PLONKANJU. ZANIMALO NAS JE KJE, NA KAKŠEN NAČIN, KAKO POGOSTO IN PRI KATERIH PREDMETIH PLONKAJO DIJAKI. V RAZISKAVO JE BILU VKLJUČENIH OSEM RAZREDOV, PO DVA IZ VSAKEGA LETNIKA, KI SO BILI IZBRANI TAKO, DA SO BILI ZAJETI VSI PROFESORJI NA ŠOLI. SODELOVALO PA JE 187 DIJAKOV IN DIJAKINJ. KAKO TOREJ, GLEDE NA REZULTATE NAŠIH ANKET, PLONKAJO DIJAKI IN DIJAKINJE?

Dijaki si največkrat »pomagajo« pri preverjanju znanja, medtem ko se, pri recitiranju pesmi, pisanju eseja in pri predstavitvi seminarske naloge, plonkanja vse skupaj poslužuje le 12% dijakov.

Najpogostejši metodi plonkanja sta plonk listič na različnih mestih (44%) in prepisovanje od soseda (54%). Najmanj dijakov (3%) pa plonka s pomočjo mp3/mp4/ipod/itd., s prozorno folijo na različnih mestih (4%) in z uporabo interneta na mobilnem telefonu(3%).

Kar 82% dijakov plonka le včasih, kadar se ne naučijo snovi ali takrat, ko je ne razumejo, tistih, ki plonkajo vedno pa je le slabe tri odstotke.

Kaj pa predmeti? Roke si lahko pomanejo profesorji in profesorice, ki svoje znanje predajajo pri predmetih angleščina, francoščina, španščina, likovna umetnost (that's a shock),

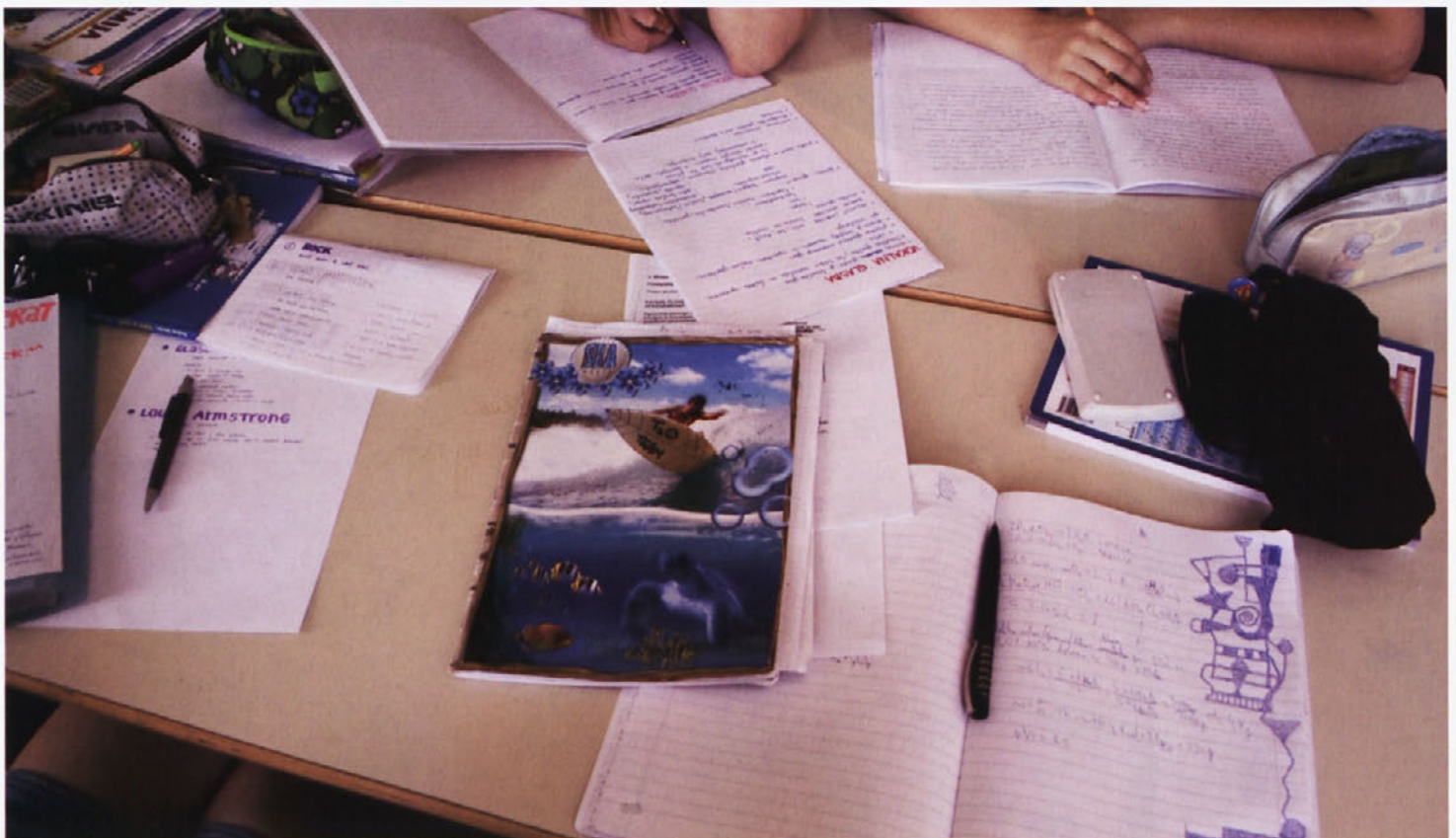
sociologija, filozofija in informatika, saj pri teh predmetih vse skupaj plonka le 36% dijakov. Kar pa se tiče ostalih... Pri slovenščini plonka 24% dijakov, pri matematiki 20%, pri zgodovini 30%, pri kemiji 26% in pri fiziki 21%. Dijaki si velikokrat »pomagajo« tudi pri psihologiji, latinščini, geografiji in biologiji.

Kako uspešni pa so profesorji pri odkrivanju plonkov? Kar 59% dijakov še nikoli ni bilo zasačenih. Tisti pa ki so bili, v večini niso bili kaznovani, ampak samo opozorjeni. Obstaja pa tudi nesrečnih 10%, ki so potem, ko so bili zasačeni, za kazen prejeli negativno oceno. Sočustvujemo.

Seveda pa ne smemo pozabiti tudi na tiste dijake in dijakinje, ki v duhu poštenja, medesbojnega spoštovanja, truda in znanja nikoli ne plonkajo. Teh je, presenetljivo, kar 15%, oz. jih je ravno toliko to možnost vsaj obkrožilo. No ja, če so bili iskreni nam preostane samo, da jih od srca pohvalimo. □

12

Pri slovenščini plonka 24% dijakov, pri matematiki 20%, pri zgodovini 30%, pri kemiji 26% in pri fiziki 21%. Dijaki si velikokrat »pomagajo« tudi pri psihologiji, latinščini, geografiji in biologiji.

Demonstracije proti zakonu o malemu delu

Taja Moro
Manca Bukovac

Kaos pred državnim zborom

foto: Roman Šipič/
Delo

POPIVALI, NORELI IN OBJESTNO RAZBIJALI, 'LJUDJE, KI MEČEJO JAJCA, NE MOREJO BITI LAČNI', PRED PARLAMENTOM SE JE ZGODILA 'MALA GRČIJA', ORGANIZATORJI IZGUBILI NADZOR, A NE PREVZEMAJO ODGOVORNOSTI ZA NASTALO ŠKODO, TO SO LE ŠTIRJE IZMED NEŠTETIH NASLOVOV, KI SO ŠE NEKAJ ČASA PO STAVKI PROTI MALEMU DELU POLNILI ČASOPISNE STOJNICE IN SPROŽALI POLEMIKE. Gre seveda za reportaže in kritike študentskih demonstracij 19. 5. 2010 v Ljubljani.

Katja Šoba, predsednica študentske organizacije Slovenije, je dan pred napovedano stavko dejala: »Pozivam vse udeležence demonstracij, da poskrbijo za osebno varnost in primerno obnašanje v skladu s pravili. Predvsem pa pozivam vse udeležence, da se vzdržijo uživanja alkoholnih pijač pred in med demonstracijami.« Vse lepo in prav. Sliši se kot civiliziran in dobro organiziran protest. A vemo, kaj je sledilo – več kot 50 razbitih oken državnega zbora, uničena fasada, izravnane granitne kocke, jajca, palice in dimna bomba pred parlamentom. Kdo je odgovoren? »Zdi se mi, da ni odgovoren ŠOS. Študentska organizacija Slovenije je opravila svoje. Demonstracije so uspele, kajti prišlo je več kot 15.000 ljudi. Problem je bila ena petnajstina tistih, ki so šli pred državni zbor, večinoma pa sploh niso vedeli, za kaj stavkajo. Če organiziraš prireditev in jo zaključiš, je težko reči, kdo je odgovoren za dogajanje, ki sledi. ŠOS je že poprej obvestil policijo, ki bi morala narediti svoje. Upor se seveda spodbuja na vseh demonstracijah, a ne na tak način,« pravi Neje Švent, predstavnik dijaške organizacije Gimnazije Novo mesto.

Tudi po spletnih omrežjih, kot je Facebook, so v statusih posameznikov in skupin opazna ostrina mnenja: »Važno, da se dijaki

iz poklicnih šol borijo za študij!«, »Zanimivo, kako vsi, ki se borijo za študentsko delo, slučajno niso delali na dan demonstracij ....«, »To sploh niso bili študenti, ampak en kup pijanih dijakov, ki ne bodo videli niti F od faksa ... Primitivci. Niti vedeli niso, zakaj so tam ...«

Mnogi se sprašujejo, kako so stvari sploh ušle z vajeti. »To, da smo šli do državnega zbora je bilo organizirano, ni pa bilo v načrtu, da bi metali kamenje in podobne zadeve,« pove Larisa Florjančič, ki je prisostvovala protestom. »Nekateri so že na vlaku imeli s seboj kartone jajc,« doda Veronika Gabrijel. Podpredsednik dijaške organizacije Gimnazije Novo mesto Peter Rangus, pove o dogajanju pred parlamentom: »Okoli 15h smo s Prešernovega trga že prišli do Trga republike in nekateri so tam začeli piti alkohol. Tam so bili policisti bolj neuspešni; protestniki so se na njih drli 'malo vas je, malo vas je, p*****!' Po 15. minutah sta DOS in ŠOS že nehala s protesti in začela z megafoni pozivati mlade, da se mirno umaknejo.«

In medtem ko Tjaša Frey-Gorše pravi, da se sramuje nasilja na stavki, je Peter bolj oster: »Govoriti, da so bile demonstracije nasilne, je čisti nesmisel. To, da je 100 študentov oz. dijakov od 15.000 povzročalo izgrede, ne pomeni, da je bil cel protest nasilen.« A ne glede na debate, kritike in obsodbe, ki sedaj obletavajo Študentsko organizacijo Slovenije in protestnike, je jasno – po toči zvoniti je prepozno. Zaradi nekaj sto nasilnežev bomo vsi slovenski dijaki in študenti trpeli posledice. Kakšne, pa bo lahko pokazal le čas. □

13

A ne glede na debate, kritike in obsodbe, ki sedaj obletavajo Študentsko organizacijo Slovenije in protestnike, je jasno – po toči zvoniti je prepozno. Zaradi nekaj sto nasilnežev bomo vsi slovenski dijaki in študenti trpeli posledice. Kakšne, pa bo lahko pokazal le čas.

MODNO OBARVANI GIMNAZIJSKI HODNIKI

Mar se ni lepo sprehoditi po hladnih, kamnitih hodnikih in se ozreti za mimoidočimi, ki s svojim izgledom pritegnejo poglede? Ker se s tem izražajo na svojstven način, pokažejo da jim ni vseeno kako izgledajo in svojo kreativno ter navdihujoče razmišljanje delijo s svetom okoli sebe. Tudi med nami se najde veliko takšnih le da si nekateri upajo več, drugi manj. Mogoče je kriva kritična družba, ki ne sprejema drugačnosti oziroma svojstvenosti, mogoče nam včasih preveč pomeni mnenje drugih, mogoče se nam preprosto ne zdi vredno da bi nase dali nekaj več. Kakorkoli že, z veseljem ugotavljam, da se mimo mene sprchaja vse več unikatnih posameznikov, ki jim ni vseeno kako izgledajo. Glavo gor, super ste, verjamem da s svojo pojavo marsikomu polepšate dan in ga napolnite z veliko mero inspiracije. Za vse tiste, ki pa se morda še iščete ali pa se le ne upate odpreti svetu; ni važno kaj pravijo drugi, važno je, da se v svoji koži počutite dobro!

A

Hujšati ali ne hujšati, to je zdaj vprašanje

Katja Gačnik

Foto: Dušan Smodej

GREM PO HODNIKU GIMNAZIJE IN OPAZUJEM DIJAKE. VSAK JE NEKAJ POSEBNEGA. VSAK IMA SVOJO ZNAČILNOST: POSEBNA FRIZURA, ZELO VISOKI IN ZELO MAJHNI ... Vendar opažam tudi, da nekateri dijaki gredo v skrajnost: nekateri so zelo ali celo presuhi. Je to sploh zdravo?

Vsako 5. dekle in vsak 12. fant hujša. Zakaj sploh hujšamo? Če vprašamo ljudi, ki so imeli ali prebolevajo bolezen anoreksijo ali bulimijo, pravijo, da so se počutili nesamozavestne in predebele. Ampak od kod so dobili to nesamozavest?

Vzrokov za hujšanje otrok je več: genska zasnova, mediji, starši in vrstniki. Genska zasnova nam je dana taka kot je. Nekateri so obilnejši, nekateri manj. Vendar to ni odvisno od nas, ampak kakšni so naši starši. Torej, če so starši bolj obilni, je velika verjetnost, da bomo tudi mi. Vendar obstajajo tudi izjeme.

Mediji nam preko naslovnih revij »popolnih« manekenk podajajo podobo, kakršno naj bi imeli. Pa ne samo na naslovnih revij, tudi po televiziji in internetu vidimo »idealne postave«. In vsi bi radi

otroki šele takrat, ko je to prepozno, ko nastopi bolezen.

Najhujše težave pa nam povzročajo vrstniki. Še posebej fantje, pa tudi dekleta, zmerjajo svoje sošolce, ki so malo močnejše postave, da so predebeli in jim dajejo različne vzdeveke, ki znižujejo samozavest otroka. Tako se ti poslužujejo napačnih oblik diet. Namesto, da bi se ukvarjali s športom in bolj zdravo jedli, začnejo stradati ali jemati kakšne nezdrave tablete. Kar pa ni dobro za organizem.

Torej, kdaj smo presuhi? Kakor že veste, obstaja splošna formula za indeks telesne teže. Ampak mnogo zdravnikov in športnikov pravi, da je to napačna formula. Naša telesna teža je namreč sestavljena iz tež različnih telesnih organov (kosti, mišic,...) in tudi ostalih dejavnikov (maščobe, voda...). Največ telesne mase imajo prav kosti in mišice in ne maščobe, kot jih večina misli. Ljudje, ki hujšajo, najprej izgubijo maščobo tam, kjer je nočejo izgubiti (obraz, prsi) in šele nato tam, kjer želijo (trebuh, boki, stegna). Veliko ljudi hoče popolnoma izgubiti maščobo, kar pa je narobe. V maščobah se namreč topijo vitamini D, E, K in A. Ti vitamini pa

Mediji nam preko naslovnih revij »popolnih« manekenk podajajo podobo, kakršno naj bi imeli. Pa ne samo na naslovnih revij, tudi po televiziji in internetu vidimo »idealne postave«.

16

imeli ravno tako postavo. Le zakaj? Poznam zelo malo primerov modnih revij, kjer obleke predstavljajo manekenke, ki nimajo idealne postave. Pa tudi modni oblikovalci nočejo oblikovati oblek za močnejše postave, ker se jim določena obleka pač ne prilagaja. Vendar zelo dobro potezo je naredila Tyra Banks, ki je v 11. sezoni oddaje Ameriški topmodel (America's Next Top Model) izbrala močnejšo manekenko Whitney Thompson. S tem je hotela pokazati, da ni važno, kakšna je tvoja postava, ampak da se moraš v svoji koži počutiti samozavestno in ljudje okoli tebe te bodo začeli tudi bolj spoštovati.

Starši. Naši stalni zavetniki, ki nas spremljajo skoraj celo življenje. Se sprašujete, kako oni vplivajo na našo samozavest? Starši nam pogosto in nevede komentirajo podobo ljudi in tako tudi mi podzavestno dobimo predstavo, kaj nam je »všeč«. Nekateri starši so prezaposleni in sploh ne pazijo, kaj jedo sami, kaj šele njihovi otroci. Tako lahko otroci izkoristijo trenutke, ko so starši nepazljivi in začnejo hujšati. Prevečkrat pa starši (na žalost) opazijo težavo z

so zelo pomembni za naše zdravje (močne kosti, lepa koža, manj težav z vidom ...). Kasneje, če nadaljujejo s hujšanjem, jim začne upadati mišična masa. Postanejo zelo utrujeni, vendar nekateri se še vedno počutijo predebeli in nadaljujejo s hujšanjem. Tako začnejo odmirati beljakovine, ki so pa nujno potrebne za delovanje našega telesa. In takrat pravimo, da je stanje ZELO kritično in smrt je skoraj neizbežna.

S tem člankom vam hočem povedati, da se moramo najprej spoznati in šele nato se ocenjevati. Veliko ljudi sebe ne pozna in se ocenjuje glede na komentarje drugih. V svojem telesu se moramo počutiti lepo in udobno, hkrati pa se zavedati, da tudi zdravo. To pa ne pomeni, da moramo biti podobni sošolki Sari, ki ima postavo kot Naomi Campbell, ampak imeti tako »svojo« postavo. Bodi poseben in raje izstopaj s svojo samozavestjo. Naj namignem še dekletom za večjo samozavest: mnogi moški, ki sem jih vprašala, imajo raje malo obilnejše ženske, ker suhic nimajo kam »za prijeto.« □

Naš vsakdanji(k) – švic

Robert Šupe, prof., oz. občasno prešvicani raper, G-MAN.

Antropologi vedo povedati, da je narava dala človeku telesni vonj z namenom, da le-ta pritegne nasprotni spol.

V Ameriki so opravili raziskavo, v kateri so reprezentativno število žensk izpostavili naravnemu vonju moških pazduh, znanstveniki pa so ženskam zamolčali, da gre za telesni vonj. Nato so ženske zaprosili, da opišejo svoje občutke v zvezi z omenjenim vonjem. Večina žensk je zapisala, da jih je ta vonj navdal z občutkom varnosti. Raziskava je tudi dokazala vpliv vonja na raven estrogena, na ovulacijo in menstrualni cikel pri omenjenih ženskah.

Hokejisti Acronija Jesenic so pred kratkim ubranili naslov državnih prvakov. Fantje bi se lahko odločili, da bi po tekmi podarili svoje drese navijačem ali navijačicam v občinstvu. Le-ti bi lahko izbirali; ali hočejo dres takoj po tekmi, še topel in prešvican, ali pa bi počakali, da drese najprej operejo s Perwollom.

Kako bi se odločili moški in kako ženske?

Raziskave so pokazale, da se telesni vonj pri mnogih ljudeh – tu prednjačijo moški – pojavi že kmalu po kopanju ali tuširanju. Vzrok za to je povečana raven hormona testosterona. Ta telesni vonj pa je možno zatreti le s kemičnimi sredstvi, t. i. deodoranti. Kozmetična industrija si že dolgo jemlje pravico da nas skozi medije »izobražuje« in »vzgaja«. Telesni vonj naj bi bil družbeno nesprejemljiv in zato so nam pripravljene »pomagati«, seveda, za določeno ceno. Ponujajo nam 1001 sprej, parfume, toaletne in ustne vodice ter losione in čudežna mila ... Ljudem so oprali možgane in postavili »standarde«, kaj je sprejemljivo in kaj ne. Tisti, ki nočejo posegati po njihovih izdelkih, pa tvegajo, da jih množica označi za necivilizirane barbabe, smrduhe in umazance. Deodoranti pogosto vsebujejo kemične spojine, ki so povezane z nekaterimi vrstami raka in Alzheimerjeve bolezni.

V Novem sodobnem bontonu iz leta 1992, ki ga je spisal Eduard Osredečki, lahko preberemo, da zadostuje tuširanje dvakrat tedensko, umivanje las enkrat na teden, noge pa bi si morali umivati vsak

dan in tudi dnevno menjati spodnje perilo. Sam bi še pristavil, da je očitna razlika, če sem doma, denimo, celo dopoldne pospravjal klet, ali pa sem v šoli 4 ure kazal po zemljevidu. Nekaterim ljudem je prišlo v navado vsakodnevno tuširanje ali celo večkrat na dan, ne glede na to, kakšen poklic opravljajo. To modo so k nam prinesli ameriški filmi tipa: tajnica, ki dela v klimatizirani pisarni v 20. nadstropju nebotičnika na Manhattnu pride domov, zaluča torbico na kavč, si zmeša pijačo in reče: »Ohh ... what a day! I must take a shower ...«. Joj, kako smo fini! Cel dan je kuhala šefu kavo in natipkala par pisem, sedaj pa se čuti umazano!

Pred leti sem na otoku Pagu opazoval naslednji prizor na plaži. Ljudje, ki so se kopali v kristalno čisti vodi so po koncu kopanja odhiteli pod tuš, kjer so se tuširali vsaj 15 minut s sladko pitno vodo! Oprostite, ampak takšno početje je zame pretirano. Znano je, da je slana voda zdravilna in da jo prodajajo celo v lekarnah! Zanimivo se mi zdi pisanje Andreja Dvoršaka v knjigi Preživetje v naravi. Pisec svari pred turističnim obiskovanjem gozdov tiste, ki v naravo hodijo nadišavljeni z različnimi parfumi in losijoni. Zatrjuje, da takšne umetne vonjave živali vznemirjajo in plašijo, medtem ko so živalim še najmanj sumljivi tisti ljudje, ki jih zaznamuje naravni telesni vonj. Ker pa imajo moški, zaradi testosterona močnejši telesni vonj kot ženske, so bili že v neolitiku bržkone uspešnejši pri lovu na divje živali iz zasede, medtem ko so se ženske izkazale bolj z nabiralništvom.

Namen tega prispevka je, da bralca vzpodbudi k razmišljanju o nas samih in naših vrednotah. Skušal sem dokazati, da telesni vonj ne pomeni nujno osebne zanemarjenosti in slabe higijene. Vprašajmo se tudi, kdo ima pravico postavljati družbene norme in določati, kaj se spodobi in kaj ne. Konkretno; kako bi denimo ocenili vonj česna, čebule, kislega zelja ali sira?

Jean Jacques Rousseau je izrekel znameniti stavek, Nazaj k naravi! Se mu upamo slediti, ali pa smo zabredli že predaleč? □

17

Šupi razmišlja o mozoljih

Ali ste vedeli, da imajo »mozolje« tudi rastline?

Mozolji? Ni panike! Če imaš mozolje je to le eden od dokazov, da so tvoje telo preplavili spolni hormoni, ki se na moč trudijo, da bi se ti razvil(a) v moškega oz. žensko.

Ali ste vedeli, da imajo »mozolje« tudi rastline? Te rastlinske mozolje običajno imenujemo brsti (popki).

Pojavijo se vsako spomlad, ker takrat rastline preplavijo sokovi, ki povzročajo brstenje rastlin. Le-te se sčasoma razvijejo (zrasejo) v odrasle rastline, podobno pa se dogaja tudi s človekom.

Torej, mozolji so kot neke vrste brsti. To pomeni, da si mlad, da »brstiš«. In ker je dober feeling biti mlad, so mozolji zakon!

Če pa te mozolji kljub vsemu preveč motijo, strokovnjaki priporočajo uživanje hrane bogate z cinkom in kromom, to pa so ovseni kosmiči in brokoli.

Obstajajo tudi kapsule brokolija ter tablete cinka in kroma, ki jih lahko kupiš v trgovinah s prehranskimi dopolnili.

Ajd, uživajte,
Vaš Šupi. □

Ena taka – topla ljubezen

Lara Zupančič

Foto: Neža Gerden

KER SO NEKATERI ŠE POSEBNO EKOLOŠKO OSVEŠČENI, PREDVSEM V ZIMSKIH MESECIH, KAR SAMI OGREVAJO ŠOLSKE RADIATORJE IN NE OBRATNO. NISEM ABSTINENT V LJUBEZNI, PRAV TAKO PA JE NE UŽIVAM Z JAVNIM IZMENJAVANJEM ENCIMOV, KI GRE V NOS CELO NEKATERIM PROFESORJEM. SKRATKA, DEJSTVO JE – LJUBEZEN JE LEPA STVAR, "NE PAŠE PA VSEPOVSOD".

Definicijo ljubezni, ki jo najdemo v slovarju, bi brez slabe vesti lahko poimenovali – sranje. Ljubezen po navadi res definiramo in s tem lahko samo sklepamo, da je v naši glavi matematični problem. Vse prazne besede, ki jih izgovorimo kot rutino, lahko pogoltnemo za dobro jutro in so ničvredne, če so zgolj povod za doseg takšnih ali drugačnih ciljev.

Ljubezen je torej Nekaj. Oprijemljivega? Definijski kiks. Mogoče je vse preveč cenjena, ali pa je ravno obratno. Ljubezen dojemamo

kot stvar, kot osebo, kot vse drugo kakor zgolj besedo. Ljudje, ljubezen JE beseda. In v življenju imamo neskončno ljubezni in zgolj eno samo Ljubezen. Pojmujmo torej to stvar, osebo, golo besedo.

Ljubezen NI material ali morebiti gore pliša. Ljubezen NI drag par-fum in niti niso tone čokolade, prinesene z bencinske črpalke. In ljubezen NI nujna potreba po izmenjavanju encimov sredi javnih ustanov, kot je na primer gimnazija. Lepo in prav, ampak ostalih osemsto ne zanima vaš potencial premikanja in obračanja jezika, ki seveda traja celih trideset minut.

Poljubljanje ni ilegalno, nikakor. Tudi ni nekulturno, dokler ne posega v obračanje želodca preostalih ljudi. To je taka ljubezen, pri kateri ne bom nežna z besedami in ne bom božala ega zaljubljenecem z radiatorjev. Sicer pa – kdo pravi, da za skrite koticke gimnazije ni poskrbljeno. Tretje nadstropje "Krešotovega stolpa" se je za nekatere že večkrat izkazalo kot idealno mesto za ljubezenske izpovedi.

Nisem nastrojena proti zaljubljenecem.

Nasprotno! So prav simpatične male "živalce", ampak ko presežejo meje dobrega okusa, so samo še slinaste "žvaude". Zatorej pamet in knjigo o bontonu v roke, saj nič ne stane.

In izognite se matematičnim problemom v vaših glavah – ne poskušajte definirati ljubezni; ljubezen je beseda in Ljubezen pač samo je. □

18

Facebook

Dona Hočevar

FACEBOOK - KO GA NEKAJ ČASA UPORABLJAŠ, HITRO UGOTOVIŠ KAKO STRAN V OSNOVI DELUJE. USTVARIŠ SI PROFIL, POIŠČEŠ PRIJATELJE IN ZAČNEŠ DODAJAT VSEBINO. NALAGAŠ FOTOGRAFIJE IN VIDEJE, PRIPENJAŠ POVEZAVE DO ZANIMIVIH STRANI, SPOROČAŠ KAJ POČENJAŠ ... TVOJI PRIJATELJI POTEM NA SVOJEM ZIDU (WALL) DOBIVAJO SPOROČILCA, KI SPOROČAJO, KAJ VSE SI POČEL. VSI POZNAJO, KAJNE?

Vse je v redu, dokler so to prave osebe. Osebe z imenom in primkom. Osebe, ki si zjutraj umijejo zobe, spijejo kavo in grem popoldan z njimi lahko na pivo. Osebe, ki so normalne in v svojem imenu ne vsebujejo „bEsed Kiii iH nee moReš pRebrati“. Tako osebo dodam v svojo mrežo prijateljev, ker me zanima kaj počne in ker s tako osebo dejansko lahko vzpostavim prijateljski odnos. Vendar ko bi le ostalo na tem. Facebook je postal obvezno dnevno opravilo najstnikov, malo manj najstnikov in veliko starejših nastnikov. Omogoča neskončno možnosti in pobere precej časa. Vendar je kul. Sploh v deževnih večerih!

Najnovejša droga je potegnila za sabo cel kup neumnih ljudi brez življenja, ki ure preživijo na Facebooku, za svoje prijatelje sprejmejo in dodajo ljudi, ki jih nikoli v življenju niso videli, le zato, da je cifra na levi strani v stolpcu višja. Dragi moji, kaj vam pomeni 1146 prijateljev če 2/3 teh ne poznate in pri čemer je možnost prijateljstva 0,1%? Pa tudi če dodaš polovico našega ljubega Novega mesta, vedno obstaja tisti nerodni trenutek, ko osebo, ki ti je sicer popoln neznanec, srečaš na pločniku, je ne pozdraviš ali se pogovarjaš, a obenem lahko iz njegovega profila

jasno razbereš njegove navade. Zaradi buljenja v ekran in vohunjenja za drugimi postajamo nedružabni, ne znamo se izražati, pogovarjati o ničemer, kot le o tračih, ki jih preberemo na Facebooku.

Kaj pa zasebnost? Na Facebooku je do neke mere prilagojen nivo zasebnosti, a zavedajte se, da je ta zasebnost varovana le in samo navzven - napram drugim uporabnikom. Upravljalci in lastniki aplikacije bodo imeli celo vaše življenje dostop do VSEH vaših podatkov (tudi izbrisanih), ki med drugim vključujejo vaše takratne ali trenutne filmske preference, ljubezensko življenje, glasbeni okus, bivše zaposlitve, potovanja, prijatelje, versko prepričanje, spolno usmeritev ... obiščite strica Googla, vpišite svoje ime in priimek in voila, vaša stran na Facebooku bo prvi zadetek. Ljudje se tega ne zavedamo, šele potem ko nastanejo problemi, znamo razmišljati, vendar prepozno. Pišem iz lastnih izkušenj. Ko se rahlo spozabiš, kaj lahko javno objaviš, napišeš, razpravljaš z nekom in kaj ne, imaš lahko takoj policijo pred vrati. Zakaj? Ker sta me priimek in rojstni datum izdala.

Če na kratko povzamemo, Facebook združuje gmoto ljudi, ki se nikoli v svojem kratkem življenju ne bodo poznali. Dejstvo je, da s(m)o danes vsi registrirani kot uporabniki zato, da vohunimo za drugimi. Če še nisi na Facebooku, je skoraj tako, kot da ne bi obstajal. Vedno pa so primerki, ki svojim 1142 prijateljem vsako uro podarijo možnost vpogleda v njihovo trenutno početje. Nekako moraš izstopati od ostale polovice sveta.

Zgodba o Masajih

Doris Bubnjič

SREDI 17. STOLETJA SO SE MASAJI USTALILI V VZHODNI AFRIKI NA OBMEJNEM OBMOČJU KENIJE IN TANZANIJE. MEJE KENIJE, KI JIH JE OBLIKOVAL IMPERIALIZEM 19. STOLETJA, SO POLITIČNE IN SE PRI NJIHOVEM ODLOČANJU NISO DOSTI OZIRALI NA ETNIČNE IN GOSPODARSKE PROBLEME. KOLONIALISTI SO POLEG TEGA ONEMOGOČILI GOSPODARSKI IN KULTURNI NAPREDEK Z ZAPIRANJEM V REZERVATE IN PREPOVEDMI OBISKOVANJA PODROČJA OKOLI NJIH. EDEN NAJBOLJ ZNANIH REZERVATOV JE MASAI MARA NATIONAL RESERVE.

Večji del ozemlja je nerodovit ali pa je slaba pašna površina. Masaji so nomadi in pasejo v sušni dobi (junij-november) v dolinah rek in jezera Natron, v ostali dobi pa po nizkotravni savani z bodičastim grmičevjem zeriba in s skromnim drevjem.

Pri približno 14. letih fantje postanejo bojevniki el-morani z obredom obrežanja. Pri obrežanju ne smejo pokazati, da čutijo bolečino, ker bi to pomenilo sramoto za družino. Nato si zgradijo majhne šotore oziroma kolibe, kjer živijo 8 let, preden se vrnejo v

Mleko, kri in koruza so glavne sestavine masajskega jedilnika. Posebej zanimiva je dieta mursik, ki je narejena iz fermentiranega mleka s kravjim urinom in pepelom, in je dokazano učinkovita za zmanjšanje holesterola.

Masajske ženske so znane po nošnji velikanskega kroznika iz ogrlic, narejenih iz koral, ki jih nosijo za vratom okoli rok in nog. Poročene ženske nosijo modre obleke. Moška tipična oprava pa je oranžno ali rdeče blago shuka in na koncih zaobljena palica. Morani za svoje kitke porabijo ure in ure, da jih spletejo in pobarvajo z mastjo in okro, ker z njimi zapeljujejo dekleta.

Žene pojejo o svoji lepoti, otrocih in možeh, medtem ko možje prepevajo o svoji živini in ponosu. Pesmi jim pomagajo spremeniti razpoloženje in jih uporabljajo za umiritev živine med molžo in uspavanje otrok.

19

Pri približno 14. letih fantje postanejo bojevniki el-morani z obredom obrežanja. Pri obrežanju ne smejo pokazati, da čutijo bolečino, ker bi to pomenilo sramoto za družino. Nato si zgradijo majhne šotore oziroma kolibe, kjer živijo 8 let, preden se vrnejo v vas na poroko. Pravi morani pa postanejo, ko sami ujamejo leva in ga pokončajo.

vas na poroko. Pravi morani pa postanejo, ko sami ujamejo leva in ga pokončajo. Kljub temu, da je v rezervatih to prepovedano, še vedno na skrivaj dokazujejo svojo moškost. Morani so med seboj zelo povezani. Vedno potujejo skupaj, celo jedo skupaj brez prisotnosti svojih žena. Kot bojevniki ne smejo uživati poživil in alkohola, lahko pa žvečijo opojne rastline.

Za poroko ženin pristopi do dekletove družine. Nekateri starši zaročijo svoje hčere še kot otroke. Za to dobivajo darila od ženina, dokler se ne poročita. Moški ima lahko več žena. Na dan poroke ženin s prijatelji pride do neveste, ki ima pripravljene vse stvari, ki jih bo vzela s sabo. Oče in njegovi prijatelji jo blagoslovijo s pljuvanjem medenega mleka. Nato sledi še obredni ples. Na začetku skupnega življenja moški in ženska še živita skupaj, po rojstvu prvega otroka pa se mož odseli od žene.

Med nosečnostjo se bodoča mati drži stroge diete, saj verjamejo, da bi pridobljena teža otežila porod. Rodijo v hiši svoje matere, kjer se zberejo vse ženske iz vasi. Najstarejša opravlja službo babice.

Gradnja kolib-manjat je naloga žensk. Zgradijo jih iz šib in vejevja prekritega s travo in utrjeno z blatom. Obkrožene so z bodičastim grmičevjem, ki služi kot ograja in zaščita.

Plešejo tako moški kot ženske, vendar ločeno. Ples sestoji iz raznih poskokov, med njim pa tudi pojejo in vpijejo. Ples je povezan z obredi, vendar čedalje bolj plešejo turistom.

Masaji verujejo v enega boga Enkaija, ki naj bi prebival na Kilimandžaru. Je izvor dežja, plodnosti in ljubezni. Namesto molitev mu posvečajo pesmi. V vsaki skupini Masajev je tudi duhovni vodja, ki ima v skupini največjo avtoriteto. Ta prerokuje iz kozjega drobovja in bivoljih rogov. Njegov položaj je deden.

Današnji Masaji so začeli služiti s turizmom, čeprav še vedno živijo zelo tradicionalno. Mnogi Masaji so vodiči, ali pa prodajajo ogrlice, sulice, čutare in palice. Služijo tudi s plesom in preprostim nastavljanjem pred fotografi, kljub temu da verjamejo, da fotografiranje ukrade dušo, brez katere ne morejo na oni svet. V zadnjih letih se je mnogo Masajev zaposlilo kot vratarji v hotelih.

Vse več in več jim pomeni zaslužek, tako kot večini nas. Ko bodo ugotovili, da so eni redkih, ki še vedno živijo na tradicionalen način, bodo ostali Masaji samo še zaradi denarja, ki ga dobijo od turistov. □

Novomeške gimnazijke na izmenjavi v Belgiji

Barbara Dragan

S PETIMI DIJAKINJAMI GIMNAZIJE NOVO MESTO (ANA CIRNSKI, KATJA ŠPOLJAR, KARMEN IN PETRA ŽIBERNA TER URŠKA UDOVČ) IN PROFESORICAMA TATJANO DURMIČ TER POLONO KUKEC SEM PREŽIVELA EDINSTVEN TEDEN V BELGIJI. SKUPAJ SMO SE UDELEŽILE MEDNARODNE DIJAŠKE IZMENJAVE V OKVIRU DVOLETNEGA COMENIUSOVEGA PROJEKTA »MAKE A DIFFERENCE. EUROPEAN FOOTPRINT ON OUR WORLD« IN V OKTOBRU GOSTILE ŠEST FANTOV IZ BELGIJE. PET MESECEV POZNEJE SMO BILE ME NA VRSTI, DA VRNEMO OBISK.

Prva jutranja misel: »Kje pa sem?« Ko so možgančki prepoznali lokacijo, sem šla v kuhinjo, kjer me je pričakala polno obložena miza s tremi vrstami pol centimetra »debelim« kruhom, jogurti, namazi, sadjem ... Čeprav so Belgijci severnjaki, presenečajo z gostoljubnostjo.

20

1.dan: ODHOD

Ponedeljek zjutraj. Mrzlično preverjanje prtljage, hitro slovo od domačih in že sem bila pred šolo. Tu smo se s profesoricama in ostalimi dekleti odpravile na pot, med katero smo z malce zafeceljanimi želodci debatirale o Belgiji.

Zagrebsko letališče. Vesela lahko priznam, da je moj prvi polet z letalom po začetnem izbruhu histeričnega smeha in odpete himne (za srečo) potekal precej mirno.

Po manj kot dveh urah smo bile na bruseljskem letališču, s prtljago v roki in nasmehom na obrazu, deležne prijetnega sprejema dveh fantov iz izmenjave, Louisa in Arthurja. Po obrednem slovenskem objemanju in belgijskem poljubljanju na lica sta nas z vlakom pospremila do šole, kjer so nas pričakali še ostali gostitelji, sami fantje. Po »kratkem« sprehodu do waregemške šole Heilig Hartcollege smo se končno lahko znebile kovčkov in si privoščile kosilo.

Sledil je zbor vseh udeležencev izmenjave in topla dobrodošlica ravnateljev šole (imajo jih namreč kar štiri, saj šolo obiskuje okoli 1700 šolarjev, starih med 11 in 18 leti). Bilo nas je približno 43, a to nismo bile le Slovenke in Belgijci, temveč še Angležinje, Italijani, Madžari, Nemci in Norvežani. Predstavili smo svoje šole, nato pa smo se razdelili v mešane skupine in se okvirno dogovorili, kako bomo naslednji dan pričeli z delom.

Če vas slučajno bega, kako smo se sporazumevali, naj povem, da je vse potekalo v angleščini, dijaki pa smo se v medsebojnih pogovorih, če res ni šlo drugače, izpopolnili

v pantomimi.

Zvečer je vsaka država pripravila svojevrstno domačo specialiteto. Preste, čokolada, juha z žličniki, salame, neidentificirana zelenjava, naša prehvaljena slastna potica in še in še. Z malce slabe vesti moram priznati, da smo se kar preveč najedli. Da pa bi bila mera (pre)polna, nam je bil ponujen še belgijski svetovno znani izum - pomfri.

Po otvoritvi tako imenovanega »food court« so nas prišli pogledat še ostali družinski člani gostiteljev. Dan smo zaključili z odhodom v bližnji pub (v Belgiji je nakup alkoholnih pijač dovoljen s šestnajstim letom), kjer smo se bolje spoznali še z ostalimi udeleženci izmenjave.

Drugi dan: ZAČETEK TIMSKEGA DELA IN RAZBIJANJE KEGLJEV

Prva jutranja misel: »Kje pa sem?« Ko so možgančki prepoznali lokacijo, sem šla v kuhinjo, kjer me je pričakala polno obložena miza s tremi vrstami pol centimetra »debelim« kruhom, jogurti, namazi, sadjem ... Čeprav so Belgijci severnjaki, presenečajo z gostoljubnostjo.

V šoli, ki je, mimogrede, ogromno poslopije, povezano z notranjimi dvorišči, smo se ponovno zbrali in predelali urnik za torkov dan. Osrednja tema je bila seveda varstvo okolja, kjer smo ponovno, sedaj vsi skupaj, ugotavljali, da lahko vsak izmed nas stori majhen korak, kateremu bo sledila velika sprememba. Mišljenje, da en sam človek ne more narediti veliko, je popolnoma zgrešeno. Pravzaprav je ravno nasprotno. Nekoga, ki bo začel varčevati z

vodo, ugašal luči ali recikliral, bodo posneli še drugi. Navada bo krožila naokrog in se stopnjevala. Tako bomo dobili uspešne rezultate, zato nikar ne odlašajte začetni in pomagajte pri ohranitvi našega planeta.

Pred delom so nam gostitelji ponudili še eno belgijsko posebnost - vaflje. Nato smo se cel dan ukvarjali s projektom. Med enournim odmorom smo slovenska dekleta izkoristile čas za ogled šole in vrgle oči na modo belgijske mladine. Njihov stil oblačenja je res nekaj posebnega. Skoraj vsa dekleta nosijo krila (to niso njihove šolske uniforme) in so obute v balerinke ali visoke pete. Njihovi začudeno-ogorčeni pogledi, ko so zagledale nas v kavbojkah in supergah, so bili nam prav komični.

Po koncu dela smo se preselili v kulturni dom, kjer so bile zopet predstavljene naše šole, tokrat županu.

Kot pravijo, vsak trud je poplačan, saj so nas vse skupaj peljali na bowling, kjer smo Slovenke podirale keglje kot za stavo. Bil je res prijeten večer.

Tretji dan: KONEC PROJEKTNEGA DELA (beri: Začetek zabave!)

Ta dan smo začeli z delom pozneje, zato smo si lahko privoščili malce daljši spanec. Waregemcem se pouk normalno začne šele ob pol devetih. Ko sem jim povedala, da mi začenjamo ob sedmih, so me pogledali, kot da ne morejo verjeti svojim ušesom. Čeprav smo mi začeli še pozneje, sem bila še vedno zaspana. A za spanje preprosto ni bilo časa, saj smo imeli glasbeno ali bolje rečeno,

smejalno uro. Peli smo »Mojstra Jako« v jezikih vseh udeleženiš šol in še nekatere znane belgijske otroške pesmice. Profesor, ki je uro vodil, se je precej vživel in celo zaplesal. Zabavno. Poslušali smo tudi evropske popevke in himne. Kot prave domoljubke smo našo celo zapele.

Ker pa smo morali dokončati začeto delo in pripraviti predstavitev, nam ni preostalo drugega, kot pojesti kosilo in se zapoditi pred računalnike.

Po predstavitvah vseh delavnic smo zaključili z delom in s svojim gostiteljem Nielsom sva se odpravila na njegov dom.

Četrty dan: BRUSELJ, PARLAMENT IN PIKNIK

Kot sem že omenila, Belgijci se oblačijo zelo, khm, odraslo. Za odhod v parlament so bili vsi v oblekah (in to v tistih pravih, s suknjiči, kravatami in hlačami na rob). Ker so tudi kavbojke spodobno oblačilo, se sama nisem trudila z oblekicami, a sem se ob toaleti ostalih vseeno počutila malce neprijetno. Na mojo srečo so me kljub temu spustili v parlament.

Najprej smo v manjši predparlamentarni dvorani ponovno poslušali predstavitev o šolah oz. našem dveletnem delu v projektu, tokrat namenjene gospodu Noreillieuju, glavnemu ravnatelju Heilig Hartcollega, komisarki za klimatske spremembe, ga. Connie Hedegaard in še dvema poslancema, g. Debelkeju ter

g. Statesu. Poslušali so z zanimanjem in bili smo vidno navdušeni nad našim delom v projektu. Sledil je ganljiv govor o tem, da smo otroci dar staršem, da je mladim dar izobraževanje in da smo mi dar družbi. Spodbudili so nas, da bomo še naprej iskali inovativne ideje za zmanjšanje CO₂, a izpostavili so tudi geslo »Stop thinking, start acting!« in nas tako spodbudili še k ukrepanju. Zelo se me je dotaknila misel, da varovanje okolja ni to, da spet živiš v jami in se (tudi dobesedno) vrneš k naravi, temveč ravno obratno: smisel je v tem, da zavaruješ okolje in dopustiš ter pomagaš razvoju okolju prijazne tehnologije.

Prejšnji dan so v Belgijo prispeli še ravnatelji vseh sodelujočih šol, da bi med drugim podpisali listino o odgovornosti do

okolja (Charter on Environmental Responsibility), s katero so se obvezali, da bodo tudi po koncu projekta skrbeli za ekološko vizijo ustanove, ki jo vodijo.

Sledilo je kosilo v parlamentu in nato ogled parlamenta. V slednjem smo izvedeli veliko o ponavljajočem vsakdanjiku politikov in njihovem delovanju. Govorili so o poteku seje, kako so parlamentarci razdeljeni (stranke in sedežni red), o prevajanju na sejah in delovnem urniku (4 dni delajo, za vikende so doma in rutina se 3 tedne ponavlja; 4. teden pa delujejo v Strassbourgu). Zaupali so nam tudi, da gre 1% evropskega denarja za njihove plače. Srečujejo se čez celo leto, dopust pa si lahko privoščijo v avgustu. Njihova trenutna največja skrb so razmere v Grčiji in zatrdili so, da iščejo učinkovite rešitve zanje.

Po končanem ogledu smo imeli nekaj prostega časa, ki smo ga med drugim porabile za nakup pregrešno dobrih čokolad. Ko že omenjam čokolade, naj povem, da sem Nielsovi družini podarila Gorenjko, in zatrdili so mi, da je zelo okusna in se lahko kosa z njihovo. Če pa se slučajno odpravljate v Belgijo, naj vas posvarim, da so tamkajšnje cene vratolomno visoke. Skoraj vsak izdelek je dvakrat dražji kot pri nas.

Med potepom po Bruslju smo si ogledale tudi ogromno in prelepo cerkev, v kateri se poročajo člani kraljeve družine.

Na domačiji enega od gostiteljev nam je »klub« staršev priredil piknik z ogromnim potujočim ražnjem in ljudskimi plesi. Poskočna ljudska glasba in živahna animatorka sta nas prav vse prisotne zvalila na plesišče. Lahko rečem, da smo uživale »100 na uro.« Smeh, ples in super družba... Bil je, milo rečeno, najboljši večer.

Peti dan: BRUGGE

V petek so imeli naši gostitelji pouk, nas pa so organizatorji odpeljali na izlet v Bruges, čudovito pravljlično mesto, le 30 km oddaljeno od morja.

Priljubljeno turistično mesto nosi naziv »Severne Benetke,« zato smo se temu primerno s čolni peljali po kanalih in si tako ogledali mestece še z labodje perspektive. Zatem so nam v roke potisnili delovne liste z zemljevidi, s pomočjo katerih so nas

vodili do avtobusa tako, da smo hodili od znamenitosti do znamenitosti in zraven še iskali informacije. Zabavno, zanimivo in sproščujoče obenem. Brezskrbno smo pohajkemale po mestu, trgovinah, galerijah, posedale po klopcih in obiskale skoraj vsako čokoladnico v mestu (bilo jih je ogromno). In bilo je... bombastično.

Šesti dan: OOSTENDE

Ta dan naj bi preživeli z družinami, a so nas vse, ki smo še ostali (Slovenke, Norvežane) z vlakom odpeljali do Severnega morja, v mesto Oostende. Bilo je peklenko mrzlo (Dante bi se strinjal, da v tem stavku ni protislovja). In vetrovno. A morje je slano, preverjeno.

Sedmi dan: KONČNO DOMOV

Ker je bila nedelja in smo prejšnji večer zaključili z obiskom diskoteke, mi je bilo odobreno spanje do kosila.

Pakiranje (nočna mora). Po dveh urah, nekaj cenzuriranih besedah, ki jih na srečo ni nihče razumel, in skakanju po kovčku, mi je le uspelo. Kmalu zatem sem optimistično naravnana sedela v avtu in se skupaj z ostalimi pripeljala na letališče. Evforija nas je zajela na letalu, ko smo se končno zavedle, da zapuščamo Belgijo. Da gremo domov.

Edina primerna beseda za izkušnjo, ki je sedaj že nekaj časa za nami, je »edinstveno.« Obstajajo dogodki, ki jih preprosto ne moreš opisati, ker s tem izgubijo svoj čar. So stvari, ki jih moraš samo doživeti.

Naučila sem se ogromno. Ni šlo le za projekt in izpopolnjevanje angleščine, temveč tudi za ljudi, njihov način življenja in okolje, v katerem živijo.

Prava ironija je, da se na izmenjavah spletajo prijateljstva za vse življenje z ljudmi iz drugih držav, jaz pa sem se najbolj povezala z dekleti iz naše šole. Seveda smo v stiku tudi z dijaki iz tujine, a poanto sem našla v tem, da imamo v naši majhni Sloveniji vse, kar potrebujemo. Zato se s pogovorom: »Povsod je lepo, a doma je najlepše,« popolnoma strinjam. Kdor bo odprl oči, pogledal okoli sebe in videl, se bo popolnoma strinjal z mano. □

NA JUGU JE RAJ

Tvoja roka me mede.
Diham ob tebi.

Dihaš ob meni.
Ali te medem z očmi?
Sanjava skupaj.

Sanje o mrtvi ljubezni.
Hvala Bogu, da te imam.
Skoraj bi naju ubila,
preden sem se naučila
voziti po desni.
Zaradi tebe.

ŽALOST V OČEH

Žalost v očeh,
na ustnicah nasmeh.
Ne vem, kaj razmišljaš.

Bolečina, ki je prepojila telo.
Sonce, ki je obsijalo nebo.
Sonce te spominja na tvojo
bolečino.

V noči vidiš Orion
in spomniš se name.
Zima je.

Najino praznovanje
in solze šampanjca,
perje vsepovsod.

Perje pod nama,
nad nama
in na naju.

Perje okoli tebe.
Zebe (me).

NEKOČ SVA BILA SAMA

Nekoč sva bila sama.
Ekstrapolacija.

Bila je smrt
In bil je dih.

Sanje so nastale
ob pišu vetra.

Zakaj ne spiš?

JAJČEK
Jajček.

In bil si srečen.

Odtis mehurčka
v tvojih očeh
sije,
kot nekoč so
sijale tvoje oči v ljubezni.

Dlačice veselja.

ČUSTVA

Če ne čutiš nič do nikogar, sebe
ne čutiš. Če preveč čutiš, ne
čutiš sebe. Če do različnih oseb
čutiš, ne čutiš. Če umiraš, čutiš.
Ko živiš, prikrivaš čutenje.
Občutek te vara. Umrl boš.
Čutila sem in ne čutim več.
Nisem čutila, in bom še.
Občutek ni čustvo, kot čustvo ni
občutek. Mnogi to zamenjujejo,
zato prihaja do komplikacij.
Menjajo občutek in čustvo.
Lahko pa iz občutka nastane
čustvo. Obratno ne, drugače
nisi čutil.
Čutiš? Ali je to samo občutek
čustva?

Doris Bubnjič

Čas, ta čas.
Ljudje smo ujetniki časa. Čas
pa je tako relativen.
Lahko si rečemo Pustimo
času čas, ko pa menimo, da
je primeren čas je največkrat
prepozno. Ljudje pač ne znamo
cenit stvari, dokler jih ne
izgubimo. Vedno je tako bilo
in vedno bo. Slišala sem nekaj
napotkov za življenje, ki so
tako resnični, ampak tako težko
uresničljivi. Živi za moment.
Preteklost je minila. Bodisi
lepa ali pa težka. Pozabi in
se ne obremenjuj z njo. Vse
življenje je praktično še pred
nami, nas pa zaznamujejo dog-
odki, ki so bili in jih ne bo več.
Priatelj mi je dejal: "Po dveh
letih si končno upam priznati,
da je še nisem prebolel. Ona
je vse, bila je in še vedno je.
Popolna je in sedaj šele vem,
kaj sem imel. Nisem trezen,
ampak si končno priznam." Ob
njegovih solzah se zamislim. V
glavi se spet zavrti najin film.
Tokrat zadnjič.
Ponosno dvignem glavo si
obrišem solzo in grem naprej.

XIII.

Hladna noč, luna sanjava,
veter razmrši lase in mi
približa tvoj vonj.
Zvok motorja odmeva v dal-
javi,
objem okoli pasu. Strah me je.
Mešanica občutij, utrujenost
in tvoj vonj.
Mirno zaspim.

XIII.

Dolg večer, prazne misli.
Misli režejo tišino, prsti
brezglavo skačejo po tipko-
vnici, jaz pa sem nekje, daleč
od realnega sveta. Ustvarjam
si ideal, ki se zdi tako svet-
lobno daleč. Tu sem. želim si
nedostopne stvari, želim gledati
kar neobstaja, slišati. Želim
videti stvari, jih slišati, zati-
pati, povohati in okusiti. Polno
brezskrbno življenje. Ležim na
postelji, brezskrbno se zazrem
v stop in gledam. Samo gle-
dam. Misli privrejo kot najbolj
deroč slap, preplavijo moj
razum in me zalijejo s snovjo,
ki je nepoznam. Soj luči pada
name, svetloba se odbija od
rumenih sten, prevzame me.
Vzamem svinčnik in zapišem
svoje misli. Barva se razlije po
papirju in misli zaplavajo po
njej. Popolnoma brezskrbno.

XIII.

Rekla sem si; ne pusti da ti
pride do živega.
Ne pusti da ti postane vseč pa
me je zavrgel kot žival.
Krivim VSE ustvarjalce
romantičnih zgodb in filmov
za svoje napačne predstave o
ljubezni!
Vsi gledajo na ljubezen, kot
nekaj čudovitega, lepega in
brezskrbnega. Povsod pri-
kazujejo ljubezen kot seks
brez čustev, iz nagona. Kaj pa
čustva, tista res pristna čustva?
Razumem strast, poželenje,
slo ampak vse to iz ljubezni.
Je res potrebno prikazovati vse
tako živalsko? Kje je roman-
tika? Menim, da ima mnogo
mladostnikov napačne pred-
stave o vsem tem. Skačejo
iz ene skrajnosti v drugo,
preizkušajo nove stvari in
odkrivajo neodkrito. Nihče pa
verjetno še ni odkril smisla in
bistva.
In kdo sem jaz? Le ena izmed
mnogih ki želi razumeti svet.

XIII.

Nikoli poslano pismo;	SAMOSVOJ. / INTERMEZZO	VISOKO NAD NAMI	THOUGHTS.
Se še spomniš "najinega" ponedeljka?	Hočem strah	je nekdo in	Kadim.
Zamujenih busov&musake. Voham te!	ni več	bojim se	Razmišljam.
"Psihopatka"	vidim smrt	tišine	Boli me spomin.
Tih pomaden večer, MI2. Zamujen koncert.	ne grem nazaj	ker ne spim v svoji	Kam sem odšla?
Krvavo valentinovo ni gro- zljivka.	Absurd Realnosti	postelji	Ne. Odšel si ti...
Škatla. Skrivnostna škatla poslana z ljubeznijo.	Virtualna Komedija	temveč na dnu.	Gorim.
Brazgotina zaradi Armagedona. Sedenje na strehi in axe africa.	ni več	NEKOČ SEM SANJALA	Ljubezen izda sovražnika.
Suši kopalke, siva majca, 150 km/h; "Ne, ne ga bom kr zapelala"	živim zase	temno	Torej ne obstaja.
Daš njehat?	usmiljenja ni	pred očmi	To ni njen namen.
Koja si? Koja?	Grozim Egoistu	kajti sonce	to ni njena identiteta.
TVOJA.	sebi sam.	na tvoji strani	Tudi njo boli.
Lep modrec.		pomeni noč	Odhaja.
Mislm kopalke.		na moji strani	Stran od mene.
Mislm...DEJ NEHEJ!	Čutnost / Emocije	pa vendar stojim.	Kam sem odšla?
Škrtanje ključa v ključavnici, parfum.	DAN ZA DNEM		Nisem.
Avto na dvorišču, nevihta!	izgubljam svoj smeh		Le tebe ni več.
Rd te mam.	zakaj?	OSEBA A IN OSEBA B SE SREČATA IN ZALJUBITA	Nimam zatočišča.
Stopala <3	sama ne živim	Oseba A išče in si želi.	Nimam objema.
Dišiš, dišim, dišiva.	telo ni	V svetu črk in ugovorov se predrami.	Ne maram.
Ne fejkam, podobna sva si!	ti si moj greh	V vsej svoji lepoti skriva notranjost.	Kadim.
TIŠINA!	napake	Sprašuje se, zakaj živi.	
Kaj si tečna? Nism js kriv, da maš slab dan!	bolečina ne umre.	Oseba B ustvarja in ne igra umazanih kart.	
Oprosti, oprosti mi.		Pristransko življenje ni nekaj, na kar bi morali paziti.	
ADIJO.		Pride samo po sebi.	
Adijo.		Beseda pa nas le sporazumeva, nas seznanja in spoznava.	
adijo.		Živi v čistih barvah.	
XIII.		Nekateri menijo, da je nečistost v ljubezni.	
	MOLK JE ZAPOLNIL	Nekateri.	
	mojo dušo	Ne vedo, da so le kapljica morja.	
	tu ni upanja ker	Obstajam drugič.	
	palec ni navzgor	Osebi se srečata, združita.	
	in rok	Nastane skupek poželenja in pravičnosti.	
	ni v zraku	Siva nečistost.	
	to pomeni PORAZ.	Ljubezen.	
			OB MENI
			Hočem te objeti
			čeprav samo za
			trenutek
			samo še jočem...
			čedalje manj
			se približujem
			ljudem, se izmikam
			kajti ne morem ohraniti stika
			kajti ne morem jih ljubiti
			Samo ti, si svetla
			točka čiste, pristne ljubezni
			bežim
			od doma
			od doma stran.
			in še vedno, hočem te objeti.
			Čeprav samo za nekaj časa
			čeprav samo za...
			... za trenutek.
			Le da čutim tvojo bližino.
			Le da čutim te ob meni.
			Tvojo bližino in srce
			ob meni.

KLUB

Prišel sem se izpisat.
Predolgo je bilo od zadnjega pravega
zbiranja nekje
v Severni Ameriki, danes samo momljamo
v mikrofone
in izginemo v noč. Pariz je tudi bil pam-
eten, ampak zapuščati
ga je začela nega, danes jo nadomeščamo z
vrtoglavimi
nevihtami; izginja tudi bistvo. Mogoče
sem se naveličal
te vesele kmečke dekadence; rajši zane-
marjam telo kot sebe.
Selim se.

Kam: v implodirano veselje.
Vzgibi: možnih je samo šest.
Žetve: dvakrat na leto, po dve leti, potem
leto počitka.

Če nimaš zdravja, nimaš ničesar.

PESEM V OKLEPAJIH

to je pesem ki noče biti videna
ki se rada skriva v dlani ali v žepu
in ki zardi če jo kdo opazi

to je pesem v oklepajih
pesem ki ti jo ni treba prebrati

to je pesem o izmišljenih ljubimcih
in pesem za te ljubimce ko se ljubijo
in po ljubljenju
pesem o mirnih in toplih rjuhah

to ni pesem
to je šepet

ne tak ki hoče povedati kakšno skrivnost
ali izpoved
šepet zaradi samega sebe
šepet ki ga je odnesel veter
in raznesel po pozabljenih pokrajinah

KJER SE STVARI ZGODIJO

hočem jih odpeljati iz kleti in omar
da jim pokažem svet ki jim je bil ukraden

hočem jih odpeljati za roke skozi gozdove
da mi pokažejo nezajezene reke po katerih
plujejo

želim si da so začudeni
da mi povejo svoje mnenje

da mi pokažejo izvir oces
in poimenujejo živali z resničnimi imeni

želim si da se me spomnijo
in nagradijo ko se bom vračal
in da me pozabijo
ko odidem

NAROBE

Le še zlagani občutki in konec podpore,
bolje, da namesto hiš ustvarjamo zapore,
tako ali tako smo že vsi zaporniki lastnih idej;
nihče nima več realne vizije, nikjer ni več mej.
Ne vemo več kako, prisotna je dilema,
nikjer ni več vidika brez problema.
In tudi jaz nisem tu izjema.
Skušnjave, komaj še vztrajam,
le ponarejene misli še prodajam.
In nimam več podpore, nimam več moči,
žalost, temne misli, so zakrile mi oči.

KJER BLAZNOST SE ZAČNE..

Človek brez mej.
Živi od idej.
Ljubi denar.
Za nikogar mu ni mar.
Dela nore stvari.
V glavi se mu vrtil –
od krivic, prevar, skrbi.
Blaznost podpira.
Napačne kritizira.
Sam sebe ovira.
Ni mu pomoči.

Ni, če nikomur zanj mar ni.
A to ni prav.
Kdo mu bo pomagal, da sam bo spoznal?
Da sam bo spoznal napake,
Da v blaznejših ne videl bi junake?

Nihče?!
Ja, tu blaznost se začne.

VSE ALI NIČ

Vse ali nič.
Zlato ali kič.
Angel ali hudič.
Človek ali slabič.
V življenju se igra na vse ali nič.
Za to igro ne potrebuješ prič.
Če jih, staviš na nič.
Ne vodi vsaka pot do nebes.
Ni vse igra teles.
Ni duša obleka.
Redko : človek za človeka.
Sta dve poti.
Od tebe je odvisno katero izbereš si.

PA SE TI ZDI..?

Pred očmi so spomini na nedolžne, otroške dni,
ko bili na kupi smo vsi,
imeli veliko dela in polno skrbi z otroškimi reči.
PA SE TI ZDI, DA TEGA VEČ NI?
Še imamo veliko dela, še več skrbi,
le timskega dela več ni.
PA SE TI ZDI, DA TO DOBRO NI?
Obremenjeni smo z nepomembnimi stvarmi
in z ljudmi, ki nam osebno ne pomenijo nič,
a se jih bojimo kot križa hudič.
PA SE TI ZDI, DA NI VEČ POMOČI?
Otroški razum so nam vzela leta in pogum,
ne znamo biti več pristni, le še zavistni.
PA SE TI ZDI, DA KOGA SKRBI?

LE KORAK STRAN...

Le korak stran ljudje jočejo zaman
in se ne čudijo, če je kdo narkoman.
Le korak stran je revna četrt,
kjer ni časa za obrt,
ker na vrata trka smrt.
Le korak stran je obup
in polno neizpoljenih obljub.
Le korak stran so prepovedane substance,
kjer mamila obravnavajo kot znanec.
Le korak stran ljudje trpijo,
raje naredijo samomor, kot da živijo,
ker življenje so zavozili
in nimajo več moči, da bi se borili.
Le korak stran je beda doma
- je labirint, iz katerega pot redko kdo pozna.
Le korak stran so grozne stvari
pred katerimi si zakrivamo oči!

NJEGOVA ZGODBA

Svet se mu je na koščke razpadel,
zavedal se je, kako nizko je padel.
Še prijatelj mu ni verjel več.
Kaplja čez rob. Preveč!
Bile so težave, ki jih ni znal rešiti.
Imel je le sanje.
Sanje, ki jih ni smel pozabiti.
Ni mogel govoriti.
O krivici, ki ga je zaznamovala.
Ga skoraj pokopala.
Ni vedel, kaj storiti.
Proti vsem se moral je boriti.
Vedno znova je vztrajal,
čeprav je sam ostajal...
In na koncu mu je uspelo.
In na koncu je vse smisel imelo.
In na koncu se je vse posnelo.
Na koncu, ker mu je uspelo!

Mogoče res nisem as v šoli

in zasanjana se kotalim po troli,
pri urah sodelovanja z moje strani ni in zgleda, da za vse mi "dol visi".
Ampak vajeti znam vzeti v svoje roke
in, ko vsi mislijo, da ne bo kruha iz te moke,
obrnem stvari na glavo,
včasih zaradi cilja, drugič zgolj za zabavo.
Mogoče je kriva moja mentaliteta
-a to mi je pač prioriteta-
da imam lastno vizijo
in tako moji možgani vendar ne spijo!
Mogoče se ti zdi, da sem zguba,
ki stalno svoje čelo guba,
ampak ni v šoli moj life!
Se strinjaš? Give me five!
Škoda mi je pa mladine,
ki ne ve, da mladost mine
in čas za knjigami pač ne prinaša lepe spomine.
Prava mera je merilo,
veselje je pravilo.
Ne le tisto, kar te mori
-delaj tisto, kar te veseli,
ker čas je za mega stvari!
.. za vse nas, ki se nismo pustili ujeti.
Ki znamo zase poskrbeti!

Šola ni šala

Klemen Berus

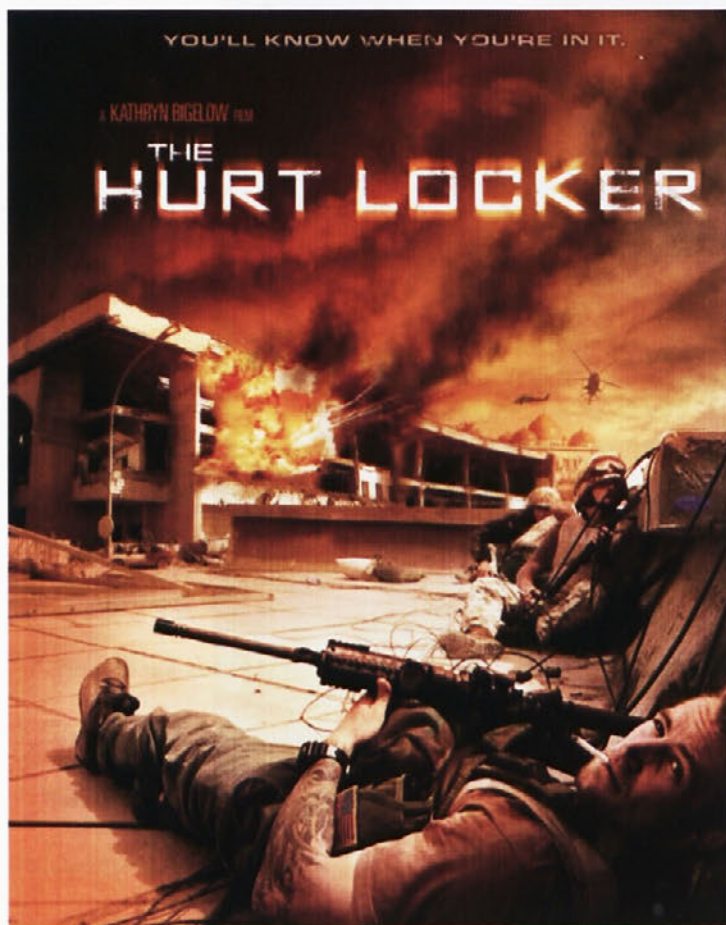
foto Dušan Smodej

Po lanskoletnih predstavah (Moji lubi bratje inu Slovenci, Saloma) smo vsi Gogovci govorili o tem, kako bi morala biti naslednja predstava musical in to s takšno tematiko, ki bi bila zanimiva za najstnike. Že od časov Marije Terezije dalje pa za najstnike verjetno ni bolj aktualne teme, kot je šola in življenje dijakov. In ravno dijak je bil tisti, ki je napisal igro Šola ni šala, zato lahko pripoveduje o dnevu v življenju dijaka iz prve roke. Peter Golob, sedaj bivši dijak gimnazije Novo mesto je igro Zid. Šola. Zid. a.k.a. Šola ni šala napisal leta 2003 in bil za svoje izvorno besedilo tudi nagrajen: na literarnem natečaju za festival mladinske literature Urška 2003 se je uvrstil med najboljše, na državnem srečanju leta 2003 v Slovenj Gradcu pa je prejel prvo nagrado. Igro je sicer gledališka skupina Goga takrat že zaigrala, vendar ne mislite, da se ponavljamo. Na novo izvedbo smo se se intenzivno pripravljali slabe štiri mesece, igro pa smo seveda nekoliko dodelali, spremenili, vstavili

nekaj glasbenih točk, nekatere stvari vrgli ven, nekatere dodali,... "Remake" Šola ni šala pa še vedno vsebuje vse, iz česar je sestavljen čisto običajen najstniški (dijaški) dan: nekaj učenja, nekaj žuriranja, kondome, moške tangice, ekstazi, (skl)erotično babico, ki preveč gleda Kmetijo, Bosance, travarico, pelinkovec, Hit(č)lerja, špricanje, zateženo profesorico matematike, Rocky Balboa, Supermana, ultra apokaliptične halucinacije, rave party, Prešerna, samomor, Smrt, zburjanje doma v postelji ne vedeč s kom in kako, skratka - popoln recept za uspeh predstave med dijaki. Glavni junak G.J. je navaden pubertetnik, za državo le številka, za starše obvezen strošek, za šolo vir dohodkov iz namenskih sredstev Ministrstva za šolstvo in šport. V svojem običajnem dnevu doživlja vse tisto, kar bi dijaki radi doživeli in tudi tisto, česar si nikakor ne želimo doživeti. Vse to pa pride lahko v paketu s šolo, ki resnično ni šala, ali pa v paketu s predstavo Šola ni šala, ki pa je le to.

26

Bombna misija (The Hurt Locker, Kathryn Bigelow)

Klemen Berus

Ko sem šel v kino gledati Bombno misijo, dobitnika šestih oskarjev - za montažo zvoka, najboljši zvok, montažo, scenarij, režijo (prvič v zgodovini je oskarja za režijo prejela ženska) in navsezadnje tudi za najboljši film - je bilo poleg mene v dvorani še približno 15 gledalcev. Lanskoletni najuspešnejši oskarjevec Revni milijonar (Slumdog Millionaire), ki je dobil le dva oskarja več (dva je dobil za originalno pesem in za najboljšo glasbeno podlago) pa je polnil kinodvorane. Film Bombna misija ob prihodu v kinematografe ni bil nikakršna komercialna uspešnica in dvomim, da bi ga jaz in tistih petnajst ljudi, ki so sedeli z mano v dvorani, šli gledat, če ga ne bi iz pozabe rešili prav Oskarji - zaslužno. Bombna misija je namreč realističen film o vojni v Iraku in filmi s tovrstno tematiko niso ravno priljubljeni med širšimi množicami. "Vojna je droga" pravi napis na začetku filma in narednik William James (Jeremy Renner), specialist za deaktiviranje bomb, je odvisnik. Po smrti prejšnjega višjega narednika Matt Thompsona (Guy Pearce) Wil-

liam prevzame njegovo vlogo kot vodja elitne skupine za deaktiviranje bomb. Kot pove naredniku Sanbornu (Anthony Mackie) tu ni zato, da bi nadomestil Thompsona, temveč, da bo delal po svojih najboljših močeh. In res, ta vojni odvisnež, ki šteje vsako bombo, ki jo deaktivira in spravlja sprožilce (stvari, ki so ga skoraj ubile) v škatli pod svojo posteljo, ki potrebuje napete smrtno nevarne situacije, da dobi svoj adrenalinski fiks, dela po svojih najboljših močeh, vendar se ob tem tudi zabava. In ob njem se zabavamo tudi

mi. Film nas popelje v množico napetih situacij: od deaktiviranja vseh vrst bomb, eksplozij vseh vrst bomb, do strelskih obračunov s sniperjem v puščavi in solo smrtonosnih misij v središču Bagdada. Ob vsem tem se nam potem naše življenje, ko imamo v trgovinah na doseg roke polne police kosmičev, zdi dolgočasno in nezanimivo. Na koncu filma, bi kar šli v Irak, med smrtno nevarne situacije, sprožilce, bombe in strelske obračune. Po svoj adrenalinski fiks, saj vojna je vendar droga.

Bombna misija ob prihodu v kinematografe ni bil nikakršna komercialna uspešnica in dvomim, da bi ga jaz in tistih petnajst ljudi, ki so sedeli z mano v dvorani, šli gledat, če ga ne bi iz pozabe rešili prav Oskarji - zaslužen.

O predstavi Hlapci / Komentirana izdaja

Gašper Torkar

27

V ponedeljek, 15. 3. 2010, je bila v Anton Podbevšek Teatru premierno odigrana najnovejša predstava režiserja Matjaža Bergerja – Hlapci / Komentirana izdaja. Dramsko delo Hlapci, ki jo je napisal naš Ivan Cankar, naj bi na koncu srednje šole poznal vsak dijak. Večina Slovencev ravno ni v klubu ljubiteljev Ivana Cankarja, to vemo vsi. Za površne bralce bodo Cankarjevi Hlapci dolgočasno čtivo, z dolgočasno zgodbo in z »nekim brezveznim« pridiganjem kmetom, toda v delu se skriva veliko več. Simbolika je bogata (že sami liki so simboli, predstavniki različnih ideologij ali množic), nesmrtno sporočilo družbene kritike pa zgolj prevedeno v Cankarjev čas in prostor. Gledalci, ki so to delo razumeli in predvsem sprejeli, bodo priče občutno obogatnemu umetniškemu delu. Gledalci, ki pa so original brali, ker tako zahteva učni sistem in so ga sprejemali bolj ravnodušno kot ne, pa lahko v Bergerjevi interpretaciji in interpretaciji igralcev najdejo nekaj popolnoma drugačnega, nekaj zanimivega. Besedilu, ki je bilo razen didaskalij, če se ne motim, v celoti ohranjeno, so bili dodani komentarji štirih znanih filozofov; Hegel, Boetie, Pascal, Althusser. Komentarji so bili na temo, ki je bila primerna predstavi – hlapčevstvo, suženjstvo in za konec tudi kritika šolstva. Ta filozofska izročila so citirali med posameznimi poglavji in se niso zdela vsiljena, ampak so lepo dopolnila in razjasnila samo idejo tega dela ter tudi poudarila, da je delo tudi filozofskega značaja. Poleg te intelektualne nadgradnje je Berger skozi igralce to dramsko delo močno obogatil s čustvi in pogosto

tudi poetično govorico telesa, koreografijo. Kakšen dialog, ki se je v originalu mogoče zdel kot mirno debatiranje dveh predstavnikov nasprotnih ideologij, je v predstavi burno zaživel, včasih primerne agresivno. Pomen dvignjenega peščenega odra, ki je rednim obiskovalcem APTja že znan, je bil tokrat bolj praktične in estetske narave kot pa simbolične. Če pa je že bil simboličen, se tega ni čutilo. Nekaj konceptov in delno tudi sceno je navdihnila srbska umetnica Marina Abramović, ki raziskuje širino teatra in ruši meje med nastopajočimi in gledalci. Opazimo tri sobe, ki so z glavnim odrom povezane z lestvami iz dolgih nožev, kar je scenski koncept Abramovićeve. V središču pozornosti je bil pa postavljen, oziroma poustvarjen, njen najbolj znan performans Rythm 0, s pomočjo katerega so vsi liki ponižali Jermana (Primož Pirnat). Igralci, med katerimi je bilo mnogo znanih, so vloge odigrali zelo dobro; nihče ni izstopal, vsi so se vestno držali mesta, ki jim v tem delu in v tej uprizoritvi pripada. Lik Nadučitelja (Igor Štamulak) je še posebej dobro oživel s svojo avtoritativno agresivnostjo. Jerman, ki je bil večino časa razumsko hladen, je v vrhuncu predstave zablestel, ko je publiko zelo čustveno nagovoril s svojim govorom o hlapcih. Predstava je ena od boljših, kar smo jih do zdaj lahko videli v Anton Podbevšek Teatru. Berger je s svojo ekipo razširil to dramo do koder se jo je dalo in ji seveda tudi dodal značilne elemente in simbole svojega sloga, ki so nam tokrat lažje razumljivi, toda še vedno dovolj zanimivi in skrivnostni.

Predstava je ena od boljših, kar smo jih do zdaj lahko videli v Anton Podbevšek Teatru.

Ana Vovko
Taja Moro

Kam gredo naši maturanti?

NAKLJUČNE DIJAKE ČETRTH LETNIKOV GIMNAZIJE NOVO MESTO SMO POVPRASALI, NA KATERE FAKULTETE SO SE VPISALI IN KAJ JE NAJBOLJ BOTROVALO NJIHOVI ODLOČITVI. ZANIMIVA UGOTOVITEV JE, DA JIH BO JESENI VELIKO PRESTOPILO VRATA MEDICINSKE FAKULTETE V LJUBLJANI. ZAKAJ, PA SI LAHKO V NAŠI ANKETI PREBERETE SAMI.

ROK ANŽLOVAR, 4. D

»Vpisal sem se na upravno fakulteto, ker nisem vedel kam drugam. Za silo bo. Če mi bo všeč bom ostal, drugače pa se bom naslednje leto prepisal.«

SABINA HOČEVAR, 4. K

»Vpisala sem se na medicinsko fakulteto predvsem zaradi tega, ker me zanima psihiatrija.«

ROSANA VUKOJEVIČ, 4. K

»Filozofska fakulteta - slovenščina in španščina, ker mi je všeč in se rada učim jezike.«

KATRA KOZOLC, 4. S

»Vpisala sem se na fakulteto za turistične študije v Portorožu. Že v srednjo šolo sem se hotela vpisati na turistično, ampak se nisem, ker je bil to v Novem mestu nov program in nisem vedela, kako bo. Rada imam jezike, zanimajo me potovanja.«

DAVORIN PAVLENIČ, 4. D

»Vpisal sem se na gradbeno fakulteto, ker me zanima gradbeništvo.«

JANEZ SIMONIČ, 4. D

»Pravna fakulteta- ker je najbolj sofisticirana in prestižna fakulteta in ker mi omogoča široko poklicno usmeritev po faksu. Veseli me vse, kar je povezano s pravom.«

JURIJ GASPARIČ, 4. A

»Vpisal sem se na medicino v Ljubljani. Botrovala sta moje zanimanje za naravoslovje in anatomijo ter dovolj delovnih mest.«

NATAŠA ŽERAJČ, 4. E

»Vpisala sem se na splošno medicino, ker me medicina zanima in bi rada delala z ljudmi.«

ALEN KUŽAT, 4. C

»Vpisal sem se na farmacijo, predvsem zaradi tega, ker me zanima. Na drugi strani pa tudi zato, ker mislim, da ne bom imel težav z iskanjem zaposlitve po končanem študiju.«

PRIMOŽ VREČER, 4. A

»Vpisal sem se na medicinsko fakulteto v Ljubljani. To pa zato, ker me veseli pomoč ljudem in me zanima zgradba in delovanje človeškega telesa.« □